

CH. POLLOI

ÉLJÜNK MÁRIÁVAL

SZALÉZI MŰVEK

LELKI KULTÚRA KÖNYVEI

3.

SZEKELY LASZLÓ

MINDENNAPI IMÁDSÁGOD

160 oldal, ára 1.30 P.

4.

ALKANTARAI SZENT PETER

IMÁDSÁG, ELMÉLKEDÉS

244 oldal, ára 1.60 P.

5.

NIEREMBERG ÖZSÉB S. J.

VEZÉRELVEK, TANÁCSOK

256 oldal, ára 1.70 P.

6.

DOM VANDEUR

ADORO TE

176 oldal, ára 1.40 P.

7.

TRIKAL JÓZSEF

KRISZTUS KÖZÖTTÜNK ÉL!

160 oldal, ára 1.30 P.

ÉLJÜNK MÁRIÁVAL

LELKI KULTÚRA KÖNYVEI

12

CH. POLLOI

ÉLJÜNK MÁRIÁVAL

FORDITOTTA:
SZIRMAI BORISKA

SZALÉZI MŰVEK

CH. POLLOI—SZIRMAI

É L J Ü N K
MÁRIÁVAL

SZALÉZI MŰVEK, RÁKOSPALOTA

Nihil obstat. Carolus Szitkey Societatis Salesianae,
censor dioecesanus.
Imprimatur. No. 944|1940. Vacii, die 20 Februarii
1940 † Stephanus Episcopus Vaciensis.

**Mária élete Isten akaratába
kapcsol s Jézus életével
egyesít bennünket**

Márián át jöttem hozzátok, Márián át akarlak kegyelmekben újra szülni benneteket, hogy az én életemből éljetekek ezután.

Mária minden titkomba belekapcsolódik; azt akartam, hogy mindennel és mindenben a lehető legkiválóbb módon működjék együtt. Mária akarata mindenestül az én akaratom függvénye volt, annak minden teljességét és tökéletességét beleértve.

Teremtényem akkor tökéletes, ha egész akaratával, egész lelkével, egész szívével, minden erejével hozzám tapad. Mária mindenkin túltett, még azokon is, akik ezt a legtökéletesebben megvalósították.

Mária élete teljesen akaratomba símult. Az a szó, hogy *szolgáló*, sokkal többet jelent, mintsem gondolnátok... A teremtény legnagyobb szava ez,

amelyet szíнем előtt kiejt: az imádás, a hódolat, az engesztelés, a hálaadás szava, a legteljesebb önátadás, beleegyezés mindabba, ami vagyok s amit akarok. Evangéliumom gyakorlati megvalósítása, szent lelkem iránti szelíd odaadás s mint ilyen, az Atya akaratának teljesítése. Magába foglalja a lélekben való tökéletes uralkodásom tényét s mint ilyen a bűnnek legkiáltóbb ellentéte és kiegyensúlyozása.

Szolgálónak lenni a szabad és önkéntes szeretet erejében: azt kívánom, hogy ez legyen életetek a földön, együtt Máriával. Azt kívánom, hogy nevelődjétek, alakuljatok anyátok képére, hogy benne éljétek és ő bennetek, hogy sem gondolatban, sem akaratban, sem szeretetben ne tegyétek többé semmit, ha csak nem benne, vele. Lássam, hogy mind elválaszthatatlanabbak lesztek tőle. Ez neki öröme, dicsőségére válna: szüntelenül magában hordozna, s magában ajánlana föl benneteket nekem.

Mert, tudjátok, Mária olyan tökéletesen egy velem, hogy annak már nincs is fokozása: így volt *egy velem* egész életében s így valósult meg s így teljesedett be benne a velem való egyesülésnek minden időkre fölülmúlhatatlan

formája és foka. Ha megtaláljátok Máriát és elmentek hozzá, lehetetlen, hogy meg ne találjatok engem is. Nem vetétek észre, mi történik azokban, akik szeretnek engem? Mennyire félnek, nehogy valamit is elrejtsek előlem s félnek attól, hogy megállhatnának, elakadhatnak, ha a legkevésbé is elfordulnak tőlem. Ha kapnak valamit, ha beleegyeznek abba, hogy kapjanak, azért teszik, mert eszközt látnak benne ahhoz, hogy a lelkekhez férközzem, vagy hogy ők a lelkeket hozzám vezessék. Bármit kapnak, azonnal visszaadják nekem, mint ahogy azt is nekem adják, amit maguk kezdeményeznek, vagy hajtanak végre. Azért indítom a szentek iránti tiszteletre híveim szívét, hogy ők is beálljanak segédcsapatomba, s alkalmuk nyíljék mindannak megvalósítására, amit én sugalmaztam nekik s úgy szolgáljanak nekem életükben és haláluk után... Gyakran azokat is megdicsőítem, akik nem tudták minden szándékukat megvalósítani: módot adok nekik arra, hogy megvalósíthassák azt, aminek szándékát én adtam szívükbe s elvárom, hogy ilyenmódon másokkal is megismertessenek, megszerettessenek engem. Ha választotta-

imért megteszem ezt, hogy ne tenném meg szent Anyám kedvéért, ki annyira hűséges volt hozzám, oly igen alázatos maradt s aki soha sem élt egyébből, mint akaratomból! Semmi sincs, amit ő ne akarna legalább olyan erősen és legalább olyan tiszta szándékkal, mint ti magatok. És pedig nem saját akaratából, hanem azért, mert tökéletesen összeforrt velem.

A Móriában kialakult lelkiiség előnyei

Olyan egyesülés, olyan egymásrahangoltság van köztem és Mária között, hogy azt hiába akarnám elmondani nektek; nem értenétek; Mária a tereméényeimben működő kegyelmem remekműve. Ne féljeteK, jöjjetek bátran Mórián át felém: az örökkévalóságban ismeritek föl azt a sok nagy jót, amit így nyerteteK.

Ha Móriában alakítjátok életeteket az én életem mintájára, szent misztériumaimban és abba a szerepbe vetett hitetekkel, amelyet Móriának juttattam, engem fogtok megdicsőíteni. Ez megtalálkozást, engedelmességet, irgalmas szeretetet jelent majd számotokra s jelenti azt, hogy elismeritek azokat a ki-

váltságokat, melyekkel elhalmoztam s mindazt a hasonlíthatatlan kegyelmet, amellyel betöltöttem s elárasztottam Máriát.

Nincs ennél tökéletesebb, könnyebb, teljesebb, egyszerűbb lelki nevelődés, nincs egy sem, amelyben nagyobb örömet, nagyobb dicsőséget lelném, s amely a léleknek több hasznot hajtana.

Máriát anyátokul adtam nektek. — Lássátok, mi volt ő nekem s lássátok, mily nagyon szerethetlek benneteket, hogy anyátokul adom azt, akit kiválasztottam arra, hogy az én anyám, hogy az enyém legyen! Milyen nagy kiváltságban van részetek! Szeretném, ha mindig gondolnátok erre.

Szeretném, ha igazán kisgyermek módjára élnétek vele. Benne szent lelkem alakít benneteket. Benne az én életemből fogtok élni. Tanításaim értelmében fogtok gondolkozni, cselekedni, akarni, szeretni. Mária szívébe fogadta életemet, képemet, evangéliumomat. Mindezt megtaláljátok szívében; menedéktek lesz; s ebben a szeplőtelen szívben, a tisztaság megmérhetetlenül mély tengerében elmerülhettek majd minden nyomorúságtokkal együtt, hogy fölhoz-

zátok belőle az én szeretetemből táplálkozó életet és életszentséget.

Hogyan ériük el azt, hogy Máriában öltösn formát a lelkünk?

Eleinte talán nehezetekre fog esni; de tartsatok ki bizalommal és erőfeszítéseitekért bőséges kárpótlásban lesz részetek; bensőséges békét, természetfölötti erőket nyertek és pedig annyira, hogy Mária tiszteletének titkát közölnötök kell másokkal is.

Ezt a közlést nyerte nagy szolgám is (boldog Louis Marie Grignon de Montfort), aki rendkívüli kiválóságra tett szert ebben a vonatkozásban. Már pedig nemcsak tőle kérem ezt és nemcsak neki ígérem meg hatalmas segítségemet; mindannyiukhoz szólok, akik olvassátok; boldogok vagytok, ha megértitek s ha a kegyelem érintésével vállaljátok ezt az ájtatosságot, mely olyan igen nagy hasznot ígér.

Kezdjétek el azzal, hogy lelketekben elhatározzátok: Mindent így akartok cselekedni Márián keresztül; lássátok be, hogy képtelenek vagytok arra, hogy ti magatok illendően dicsőítsetek engem, ismerjétek el annak a szent Szűznek kiválóságát, aki éppen ebben a ki-

válóságában minden angyalnál és minden szentnél magasztosabb.

Majd legyetek azon, hogy ebben az elhatározásban mindgyakrabban idézzétek magatokat a jelenlétébe, akár külső eszközökkel is. Így például vessetek pillantást képére, csókoljátok meg, rövid imában vagy szótlán lendületben kiáltatok föl szívetek mélyéből feléje és ő mindannyiszor még bensőségesebben láncol magához, még jobban magáévá tesz benneteket és mindújabb kegyelmeket és mindjobban növekedő szeretetet eszközöl majd ki számotokra.

Jól tudjátok, hogyan keletkeznek a belső kapcsolatok itt a földön. Ugyanígy történik ez mennyei anyátokkal is: minél közelebb mentek hozzá, annál szívesebben mentek majd eléje. Minél jobban megértitek majd a benne rejlő kincseket, annál gyermekibb szeretettel fordultok feléje.

Ha sokat vagyunk jó emberek társágában, magunk is jók leszünk. Ez bebizonyított tény; magatok is sokszor tapasztalhattátok. Lassanként átvettétek azok szokásait, modorát, hanghordozását, ízlését, akiket szerettek s akikkel bensőségesebben éltek együtt. Így történik ez majd Mária mellett is: ha ve-

le éltek s meglátjátok, hogy benne semmi sincs, ami nem lenne Jézusa szerint való, úgy fogjátok követni, hogy nektek is hasonlóképpen kell cselekednetek. Próbáljátok meg: ígérem, hogy új életre segítlek benneteket ezzel.

Akadályok

Ami a legtöbbször nincs meg bennetek, az a kitartás; s az ellenség jól tudja ezt. Ravaszságában arra törekszik, hogy jóval rontsa meg figyelmességeteket, jóval tegyen szórakozottá, mivel ugyanis a rosszal nem tud egycsapásra félrevezetni; gyakran jó dolgokat kezdeményez bennetek, melyek aztán egymást keresztezik s így felmorzsolván erőtöket, megakadályoznak az elmélyülésben. Ha Máriához fordultok, megtaláljátok mindazt, amire lelketeknek szüksége van; megtaláljátok minden vonzalmatok kielégülését és pedig nagyon egyszerűen. Gyermeki életet fogtok élni és én nagyon megígértem, hogy annak, aki gyermeki életet él, alázatot, engedelmességet, irgalmas szeretetet adok. Mária szívében már itt a földön a paradicsom örömeinek megízlelésében részesültök.

Legyetek kegyelem, erejében kitar-

tók, használjátok ki ezt a világosságot, jóllehet, ismétlem, eleinte talán inkább idegenkedést, únottságot éreztek majd: semmi sincs, amit a sátán kevésbé szeretne; és mindaddig, míg teljesen meg nem erősödtetek Máriával, el fog követni mindent, ezer akadályt gördít majd elétek, hogy eltérítsen benneteket. Így például kedvetlenséget, unalmat, fáradtságot idéz majd elő benneteket. Ne álljatok meg, tartsatok ki bizalommal; az én dicsőségemért. Hiszen ezt könnyen megtehetitek; hitből tudjátok, hogy Máriát, szent Anyámat magasztosabb szeretettel szeretem, mint minden más teremtményemet. Szeretem, mert szentebb, tisztább. Szeretem, mert isteni választásom rá esett s mert ez volt a küldetése mindöröktől fogva. Szeretem, mert anyám. Ó, ha tudnátok, mit érez a szívem anyám iránt! Ti, akik igazán rosszak és tökéletlenek vagytok, és mégis oly nagyon szeretitek anyátokat, értsetek meg engem!

Ha tehát semmi kedvet, semmi indítást nem éreznétek s azt hinnétek magatokról, hogy nem állhattok meg előttem s én csak iszonyodva, haraggal fordulhatok el tőletek, anyámnál mindig megbújhattok; hiszen még anyaszent-

egyházam is a „bűnösök menedékének” nevezi őt. Afelől egész biztosak lehetnek, hogy Mária rossz útra nem vezet. Az ő küldetése az, hogy elfogadja azokat, akik nem jöhetnek hozzám. Szűzi palástját borítja fölējük s ott megmutatván nekik beszennyezett mivoltukat, nagy iszonyodást önt belējük a bűnnel szemben. Jöjjetek hát Máriához, bármely állapotban lennétek is: ő majd közvetíti azt a kegyelmet, amelyet számotokra adtam neki. Mária „malasztal teljes” s ezt a malasztot bőségemből nemcsak a saját maga számára, de értetek is nyerte.

Mária fegyvertár, ahol minden fegyvert megkaptok az ellenség támadásainak visszaverésére. Annyira, ha látja a sátán, hogy rendületlen kitartással mindig Máriához folyamodtok, őmaga fog menekülni előletek, mert tudja, hogy az áldott Szűz minden támadását visszafordítja ellene.

Ave Maria

Üdvözöllek, Mária

Ismételd sokszor szeretettel az angyalokkal és szentekkel együtt: *üdvözöllek Mária*. A köszöntés a tisztelet és szeretet jele. Elvben csak annak köszönünk, akit tisztelünk és szeretünk: az ilyen köszönés tiszteletadás. Ha azt mondjátok: *üdvözöllek, Mária*, meghajoltok előtte — annál mélyebben, minél jobban tisztelitek.

Ez a köszönés dicséret is. Ha arra gondoltok, hogy milyen körülmények között köszöntötte így az angyal őt s ha szemetek elé idézitek a mennyei hírnök mély megajánzkodását! Mária előtt, jobban megértitek majd, hogy ő igazán az angyalok és emberek királynéja. Mondjátok az összes teremtményekkel együtt, azokkal, akik veletek mondják, s azokkal is, akik nem akarják és nem tudják mondani: *Ave Maria!*

Malaszttal teljes

A kegyelmek gazdagsága Máriában

Amikor azt mondjátok: *malaszttal teljes*, gondoljatok arra, mi a malaszt, mi a kegyelem, mit jelent Istennek az az adománya, melyet végtelen érdemimmal nyertem el nektek, hogy örök életetek legyen. Ennek a kegyelemnek a teljessége bennem van; én vagyok a forrása és principiuma. És Mária „teljes” volt ezzel a kegyelemmel annyira, amennyire teremtett ember eltelhet vele. Ez a beteltség semmihez sem fogható kiváltsága volt fogantatásának pillanatától kezdve s továbbra is szüntelenül gyarapodott ebben a kegyelemben és szeretetben.

„Teljes” volt vele, jóságom, végtelen szeretetem adományaképpen s ez a kegyelem őt magát is szeretetté változtatta át s őbenne lett mindenkinél jobbá, irgalmasabbá úgy, hogy amint én örültem annak, hogy érintkezhetem vele s betölthetem, úgy örül ő annak, hogy to-

vább adhatja a lelkekbe mindazt, amit irgalmas szeretetemtől kapott.

E szavak tehát: *malasztal teljes*, örömet hirdessenek ajkatokon és dicsőítések azt a semmihez sem fogható kegyelmet, mely Máriát betöltötte. Örvendezetek, dicsőítetek tiszta lélekből, mert én így akartam. Mert kegyelmemnek ez az adománya az én művem Máriában. Ez az öröm és ez a dicsőítés tehát engem is érint. Örvendezetek és dicsőítetek, mert senki sem dicsőített meg kegyelmem fejében úgy, mint Mária, senkiben sem termelt annyi gyümölcsöt a kegyelem, mint Máriában.

Isten akarata szerint minden kegyelemben Márián át részesülünk

Daloljátok hát feléje: üdvözlégy Mária, malasztal teljes, ki dúsabb mértékben nyertél kegyelmet, mint bárki más s ki ezért a kegyelem mértéke szerint dicsőítetted meg Istent... Szeresétek meg ezt a gondolatot, mely szerint minden kegyelem, amelyben részesültetek, Márián ment keresztül, ki helyettetek is megdicsőítette Istent, mert mindazért, amit akár saját magának, akár mások számára kapott, engem dí-

csért; egyesüljeteK hát vele, ez kiváltságotok; mert mindazt a kegyelmet, amit Mária számára kívántok, úgy fogadja, mintha igazán tőletek nyerné s jóságában arra kér engem, hogy nektek is hasznotokra váljék, hiszen nem is tehetne mást ez a jóságos szűz, aki látja, mit cselekszem értetek s hogy milyen szívesen osztom meg veletek mindannak dicsőségét, amihez énbennem hasonlítottok.

Tegyétek ezt, de ne magatokért elsősorban, hanem énérettem. Tegyétek, mert így akarom s mert dicsőségemre válik. *Akaratomnak iIyetén való teljesítése az a szilárd pont számotokra, melyen sem a kísértés, sem a tévedés nem vehet erőt.* Megmondtam nektek: mindig ez volt Mária lelkének vezérelve. Minden mást ennek rendelt alá. Mária soha nem fogadott volna el, soha nem akart volna semmit, bármily jónak látszott volna is, ha az akaratommal ellenkezik. Inkább lett volna a teremtmények legnyomorultabbja, ha ez egyáltalában lehetséges lett volna, mintsem hogy saját akaratából legyen anyámmá. Mária, a „malasztal teljes” tehát az isteni irgalmasság kifejezése és ennek az irgalmasságnak a tükre

volt. Isten irgalmasságának képe teremtményében, s Isten úgy akarta, hogy ez a kép tökéletes legyen. Kegyelem, Isten adománya. Mária az isteni adományok lehető legnagyobb bőségét hordozta magában, és az isteni bőkezűség még ezzel sem érte be; Mária mindvégig telítve volt, hogy Istent megdicsőítse önmagában, hogy megszentüljön, s hogy tovább adja kincseit.

Én a személyes egységénél fogva s lényegemnél fogva voltam malasztal teljes, lévén én magam, mint Isten, a kegyelem szerzője, a kegyelem forrása. Mária beteltsége más volt, mint az enyém. Mégis helyes, ha azt mondom, hogy „teljes” volt, hogy telítve volt; minden *kegyelem* volt benne... Benne semmi sem akadályozta, semmi sem gátolta a kegyelmet, semmi sem lepte be fényét, semmi sem akadályozta működését. Aki Máriát látja, csak kegyelmet lát benne. Ezért mondhatjuk méltán az egyházzal: egészen szép vagy, ó Mária, semmi szeplő nincsen benned. (Énekek éneke, IV. 7.) Egészen szép vagy — miért? és miért nincs szeplő benned? mert „malasztal vagy teljes.”

Mi a kegyelem?

Ha ezt jól megértitek és értve tudjátok, mi az, amit azzal, hogy „malasztal teljes”, voltaképpen mondtok; Mária maga eszközli majd ki számotokra azt a világosságot, amely a kegyelem értékének teljes megértéséhez szükséges, a szokásos vagy megszentelő kegyelem megértéséhez, melynek erejében az én életemet élitek, s amelyet oly nagyra kell tartanotok, hogy akaratom szerinti megnövekedését szüntelenül kívánnotok kell s állandóan félnetek, nehogy elveszítsétek; ez a legértékesebb kincs minden kincs között; soha sem vigyázhattok reá eléggé s csak az alázatosság biztosítja hiánytalan megmaradását. Ezt a kincset Máriára kell bíznotok, ő oltalmazza úgy, mint ahogy magában megőrizte s tanítson meg benneteket arra, hogy dicsőségemre s üdvötökre tudjátok értékesíteni, hogy aztán ti is az én akaratom mértéke s az én akaratom adta befogadóképességtek szerint megjeljeteke kegyelmemmel s rendelkezésemre álljatek azért, hogy eláraszthassalik benneteket kegyelmemmel. Mert a szentek egyességének erejében, minél többet kaptok, annál többet adhat-

tok vissza belőle nekem az egész egyház és minden egyes tagja nevében s annál jobban segíthettek nekem abban, hogy közöljem kegyelmemet.

Meg fogjátok érteni azt is, mit jelent a *segítőkegyelem*, ez a hatékony segítség, melyet minden pillanatban készen tartok számotokra azért, hogy elkerüljétek a rosszat s tegyétek a jót. Ha élték ezzel a kegyelemmel, gyarapítani fogja bennetek a megszentelő kegyelmet s az isteni élet kincseit.

Igen, ha szerető szívvel, gyermeki szívvel mondjátok Máriának: malasztal vagy teljes s őszintén örültök neki, Mária megtanít rá s hozzásegít ahhoz, hogy beteljetez azzal, amit nektek adni akarok; megérteti veletek, mit jelent eggyel több kegyelem, melyet én adok s ti elfogadtok s hogy ez a kegyelem dicsőséggé változik s örökké megmarad bennetek, hogy belőletek visszasugározzék az emberiségre.

A kegyelemhez való hűség

Mindez arra hangol majd, hogy állandóan készenlétben legyetek kegyelmem befogadására, ami azt jelenti, hogy pillantástok mindig engem, min-

dig akaratomat fogja keresni, mindig nyitottan várja a megértés befogadását és minden akarástok együtt fog működni velem, s bennem marad. A lelkek nem becsülik eléggé nagyra kegyelmemet; mennyit hagynak veszendőbe menni belőle! Ezért nem tudom őket annyira szentté tenni, amennyire szeretném.

Mária azért lehetett malasztal teljes, mert megértette a kegyelem fönséges kiválóságát, mert minden pillanatban fogadta segítő kegyelmemet s mindazt elérte vele, amit csak kívántam. Minden kegyelem magával hozza azt, ami ahhoz kell, hogy értékesíteni lehessen, mint ahogy minden magban benne él a csíra, mely a gyümölcsöt megtermi. Soha sem mentegetődzetek tehát azzal, hogy kegyelmem nem volt elég; magatokra vessetek, ha a bűnt elkövettétek.

Az ítélet napján csak azt fogják számon kérni tőletek, amit kaptatok s csak a kapott világosság mértéke szerint fogtok megítéltetni, mégis jó lesz megjegyeznetek, hogy gyakran csak azért nem kaptok többet, mert akadályt állítok kegyelmem elé, vagy, mivel legelső kegyelmeimet nem használjátok ki eléggé, nem árasztottalak el oly bőségesen

azután, mert hiszen kegyelmeim nem lettek volna biztonságban nálatok. Gondoljatok arra, amit evangéliumomban a talentumokról mondtam nektek, amelyeket ki-ki saját tehetségének mértéke szerint kapott. S láthattátok, hogy annak, akinek volt s aki azt dúsan gyümölcsöztette, bőséggel adatott; míg attól, aki jóllehet nem utasította vissza határozottan az adományt, de mégsem kamatoztatta úgy, ahogy kellett volna, az is elvétetett, amije volt, hogy ezzel is az gyarapodjék, akinek többje van; azt is láttátok, mi történt az apostolok között s hogyan hívták meg Mátyást az apostolságra Judás helyett, aki méltatlannak bizonyult... hányszor kapjátok azt a kegyelmet, amelyet más visszautasított s amelyet ezért nektek juttatok! S ezeket a kegyelmeket kínszenvedésem s halálom árán nyeritek el; ezekért a kegyelmekért egy Isten a vérével fizetett!

Ha ma meghalljátok hangomat, ne keményítsétek meg szíveteket s ne fogadjátok hiábavaló módon kegyelmemet, hanem vegyétek körül illő tisztelettel.

Mária hű volt kegyelmemhez, a legkisebb kegyelemhez is, melyet kapott, s ennek a minden pillanatban éber hű-

ségnek erejében telt meg, szentült meg a lelke; mert a kegyelem az, ami megszentel. A szent az, akinek lelkét betölti a világra bőven kiontott kegyelem s aki a kegyelem erejében föléb-reszti a többi lélekben is az irántam való szeretetet.

Mondjátok gyakran, befogadásra kész, nyitott lélekkel: ó Mária, malasztal teljes, áraszd ki ránk mindazt a jót, ami betölt. Hogy mi is beteljünk bőségedtől. Jöjj s dicsőítsd meg bennünk Istent s magadat. Te királynőnk vagy, a királyi javak juttatója; gazdag vagy, hatalmas, jóságos egyaránt. Nem vezetsz tévútra minket, mert nem vagy sem szegény, sem gyöngge, sem kemény; hozzád megyünk, s biztosan tudjuk, hogy nem tagadsz meg tőlünk semmit s hogy többet adsz, mint amennyit remélni mertünk. Adsz királynői, anyai szíved mértéke szerint, Istenünk dicsőségére, ki arra rendelt Téged, hogy közbenjárj nála értünk.

Az Úr van Teveled

Mária, kivel Isten mindig közölte akaratát, mindig az Úr kedvére cselekedett

Dicsőimnusztok szálljon szüntelenül az ég felé, szüntelenül mondjátok az „Üdvözlégy”-et s miután köszöntöttétek Máriát, ki malaszttal teljes, tegyétek hozzá: *az Úr van teveled*. A nagy csoda az, hogy én, az Isten, leereszkedtem kis teremtményemhez, olyannyira, *hogy* mindig vele vagyok. Én tudattam, a Szent Szűzzel, amit tudnia kellett s eljöttem hozzá s vele maradok. Tudjátok miért? Evangéliumomban megtaláljátok a választ, ott, ahol én magam adom meg nektek: „És aki engem küldött, velem vagyon; nem hagyott engem magamra, mert én mindenkor azt cselekszem, ami előtte kedves.” (János, VIII. 29.)

Igy van ez Máriával: az Úr vele van és nem hagyja egyedül soha, mert ő mindig azt cselekszi, ami kedves Istennél. Örüljete hát ennek a kettős ki-

váltságnak, ennek a nagy ajándéknak: Mária Istennel való tökéletes egyesülésének. Mikor azt mondjátok „malasztal teljes”, tisztelettel hajoltok meg ennek a kitüntetett léleknek isteni adományai előtt és egyben tanúskodtok Istennek a kis teremtményével való egyesülése s a kölcsönös nagy odaadás csodája mellett.

Mária mindig Jézussal egyesít bennünket

Mivel hogy Máriát dicsőítve azt mondjátok: *az Úr van teveled*, — s mivel saját szavaimból megértettétek, hogy ő mindig azt cselekszi, ami kedves nekem, nagyon kell bíznotok Máriában! Vessétek el sokak tévedését, mely szerint aggódnunk kell, hogy a Mária-tisztelet akadályozná Isten jelenlétét, Jézus szeretetét, az iránta való figyelmességet és azt a vágyat, hogy egyedül az ő tetszését keressük. Akik ezt gondolják, aligha értik meg Isten igazi szeretetét. Azt bizonyítják, hogy vallásosságuk telítve van az önmaguk keresésével és emberi vonatkozásokkal. Tisztulásra szorulnak, mert a saját szempontjukból ítélnék meg szellemi dolgokat és nem az igazság, az isteni

világosság szerint. Mária majd megtanít minderre. Tanuljátok meg, hogy Mária soha sincs egyedül, hogy mindig vele van Jézus. És tanuljátok meg, hogy Mária sohasem állt meg önmagánál, és senkinek sem engedte meg, hogy nála megálljon. Ez volt a „tisztaságos” bélyege.

És mert az Úr vele volt, Mária szüntelenül az Úrral foglalkozott. Kicsi és alázatos maradt előtte s így tőle függött, hozzá ragaszkodott. Csak benne és vele cselekedett, mint ahogy ő is csak önmagáért cselekszik.

A két lény bensőségesen egyesült, és elválaszthatatlanokká lettek! Sohasem találhatjátok meg az egyiket a másik nélkül és ha megtaláltátok az egyiket, ugyanakkor megtaláltátok a másikat. Ha annak, akit megtaláltok, az a szerepe, hogy eltűnjön s hogy mindig megmaradjon a második helyen, meg kell értenetek, hogy ő távolról sem lehet akadály, sőt, egyenesen arra való, hogy elvezesse a lelkeket ahhoz, aki előtte áll... Ahhoz aki nálánál nagyobb. Így tesz Mária akkor is, ha nem értitek, s ha érzékelhető módon nem is érezteti ezt meg veletek: amint Máriára néztek, ő Jézusában adja vissza pillantásaito-

kat. S az örökkévalóságban mindazt, amit neki adtatok, s amit érte tettetek, megtaláljátok majd bennem.

Sőt, Mária, aki egyebet sem kíván, mint nekem tetszeni, minden teremtménynél jobban tudja, mi kellemes nekem s mit várok tőle. Ha őszinte szívvel járultok eléje, elvállal titeket és megcselekszi lelketekben azt, ami legjobban szolgálja dicsőségemet és isteni kívánságomnak legjobban megfelel.

Hiszen természetes, hogy Mária mindazt, amit kapott, átértékeli. Semmit sem tart meg önmagának, mindent átad nekem, úgy őriz meg mindent, mintha enyém lenne, még mielőtt megkapta volna.

Meg ne csalatkozzatok. Ne higgyétek, hogy bármit is adhatnátok Máriának, amit ő megtartana. Igaz hát ránézve, hogy ami az övé, az az enyém. És ennek az egységnek következtében ti is, ha néki adtatok magatokat, az enyémei vagytok és általa vagytok az enyémei; ez dicsőségem és örömöm. Ez bizonyos értelemben növeli mindannak értékét, amit tőle kapok. Adjátok hát magatokat neki, hogy az enyémei legyetek. Ahelyett, hogy egyenesen hozzám jönnétek, forduljatok előbb hozzá. Szerezzétek

meg neki azt az örömet, hogy az ő segítségével adjátok magatokat nekem, s azt, hogy az ő segítségével kaplak meg benneteket.

Ó, milyen széppé válik az olyan lélek, mely Máriának adta magát, mely kiszolgáltatta magát neki! Mária az ilyen lélekben szabadon cselekedhetik érte és általa s az én szeretetem tervei, az én isteni akaratom szerint. S amilyen mértékben szolgáltatta ki a lélek magát, annyira ismételheti meg benne Mária mindazt, amit értem akart megtenni.

Mária alázatossága

Milyen világosság fakad majd bennetek, annak a tiszteletnek a nyomán, amelyet az én kivételes szeretetemnek adtok meg, a Mária iránt érzett örök szeretetemnek, a vele való egyesülésre irányuló akaratomnak. Hiszen tudjátok, hogy ez az egyesülés semmiféle más egyesüléshez nem hasonlítható! S tudjátok azt is, hogy az ő szeretete mindig egyesítette őt velem, de úgy, hogy benne megmaradt a kis szolgálóleány lelkiülete, azé, aki szeretetből szolgálóleány, s aki aláveti magát s nem olyan akaratos, mint ti. Mint ti,

akik csak névleg vagytok szolgák, de nincs meg bennetek a szolgaság igazi lényege, az önmegtágadás.

Biztos, hogy gyerekek vagytok, sőt lehettek jegyesek is. Királynőimmé lehettek lelketekben. Mindez azonban semmiképpen sem gátolhat meg abban, hogy szolgálóim, szolgálóim legyetek. Én, ki az Atya fia s vele együtt igaz Isten vagyok, nem vallottam-e szolgának magamat? Titeket is kértelek, hogy hasonlóképpen tegyetek. (J. XIII. 13-17.) Rajtam áll, hogy fölemeljelek akkor, amikor én akarom és úgy, ahogy akarom; rajtam áll, hogy barátaimnak nevezzelek. Nézzétek Máriát, a senkihez sem hasonlíthatót, kit annyiszor szólítottam anyámnak: akkor is, amikor angyalok és emberek szeme előtt fölmagasztaltattam, akkor is, mikor Istene magához emelte, „szolgálólányomnak” mondta magát (Lukács I. 31.) s mint szolgálólány fogadta el azt, hogy isteni választásom rá esett. Mindez nem gátolja szabadságát, de alázatosságban és velem szemben függőségben tartja őt.

Minél jobban megalázkodik, annál jobban fölemelem. Megmondtam: az alázatos fölmagasztaltatik (Lukács 14, 11; 18, 14.). Megalázkodik, s nem azért,

hogy fölmagasztaltassék, hanem mert én úgy akarom, s azért, mert ahhoz a lélekhez hajlok le s azt halmozom el kegyelemmel, amely legkisebbnek, mindenkinél kisebbnek érzi magát s legbensőbbben azzal egyesülök.

**Jézus rabszolga alakját öltötte föl.
Nagy tisztesség Mária rabszol-
gájának lenni.**

Nem láttátok, hogy ez megvalósult bennem? Van rá tanutok is: maga az apostol mondja, hogy rabszolga alakját öltöttem magamra (Filippib., II. 17.). Különben is láttátok, hogy rabszolgák módjára haltam meg, s rabszolgák büntetését rótták reám. És megalázkodtam és engedelmes voltam mindhalálig, egészen a kereszthalálig. Isten fölmagasztalt és oly nevet adott nekem, mely minden névnel hatalmasabb. (Filippiek II. 8—11.)

Máriával van az Úr s mindaz, ki Máriával van, egészen biztosan az Úrral is van. Mindaz, ki Máriával van, együtt van Istenével. Az Úr, a ti Istenetek, a ti Királyotok vele van: ő az, aki királynévá tette és Mária vezet el a Királyhoz titeket. — Az Úr vele van: mindent csak Királyáért végez, ezt mondja róla

az Anyaszentegyház, amikor a zsoltáros szavait adja ajkára (Zsoltárok 44, 2.). Ha tehát minden személyes cselekedete a Királyért való, ez lesz a sorsa mindannak, amit felajánlottak neki, mindazé, amit cselekesztek, ha neki szenteltétek magatokat, ha minden cselekedetek az ő tulajdona. Hiszen semmi sem a tiétek, hanem az övé; az övé azért, hogy úgy döntsön fölötte, mint sajátja fölött.

Boldog a lélek, aki Isten szolgálójának szolgáljává szegődik s Isten anyjához könyörög azért, hogy rabszolgája lehessen, nem kényszerű rabszolgája, aki csak akkor mozog, ha ütik, de szabad akaratból és szeretetből.

Úgy érzitek talán, hogy lealacsonyító dolog akarattal szolgálni azt, akit szerettek? A szeretet nem teszi-e rabszolgává az embert? S tudva gyöngeségeket, állhatatlanságtokat, nem lenne-e jó, ha tehetetlenségtek tudatában, azért, hogy örökké az enyémelek lehessetek, Mária rabszolgáivá lennétek, s így lemondván bizonyos értelemben szabadságtokról, megtisztelnétek engemet Máriában. Rábiznátok, hogy gondoskodjék rólatok, s csak azt akarnátok, amit számotokra ő akar. Így igazán rendelke-

hetne mindennel, ami a tiétek, minden-
nel amik vagytok, s ami csak van ben-
netek, mint olyasmivel, ami igazán az
övé, anélkül, hogy fizetést igényelnétek
érte s úgy, hogy beérnétek annak di-
csőségével és tisztességével. Övéi
vagytok s általa az enyémekek. Nagy tiszt-
esség azokat szolgálni, akik a Király-
hoz közelebb állanak, akik házához,
udvarához tartoznak; mit jelent tehát
az, ha valaki a királynőé, igazán az
övé, szabadakaratóból, szeretetből?

Szeretetből Mária rabszolgájává lenni

Hittel hihetitek, hogy Mária, mielőtt
a megtestesülés titkáról értesült volna,
arra gondolván, hogy a próféták szavai
szerint ki lesz vajjon a Messiás szülő-
anyja, a maga számára csak azt a ki-
váltságot kívánta, hogy kis szolgálója-
ként, alázatos helyzetében, egész életét
a Messiásnak szentelhesse és énjében
teljesen megsemmisülvén, minden ké-
pességével növelje dicsőségét annak,
akit Isten anyjává választott.

Ki ne irigyelné ezt a kiváltságot,
mely minden pillanatban a tiétek is
lehet? Kérjétek a Szent Szűzet, Király-
nőtöket, Anyátokat, hogy úgy lásson

benneteket, ahogy ő kívánt láttatni s megcselekedje azt bennetek, amit a saját maga számára kívánt volna annak idején... S pillantástokat rajta pihentetvén, szelíd, engedelmes rabszolgái lehettek. S ne nézzétek saját kielégülésteket, izlésteket; érzétek be azzal, ami Máriának tetszik. Őt kövessétek minden mozdulatában.

Nyomorúságtok benső tudatában, abban a tudatban, hogy teljesen tehetetlenek vagytok s így saját erőtökből semmivel sem növelhetitek Királyotok kincseit, sőt magatok is arra szorultok, hogy az irgalom teljesítse be azt, ami bennetek félbenmaradt; szolgáltatassátok ki magatokat neki, mondván: „Nyomorúság vagyok, semmi egyéb. S csak azért sajnálom, hogy nem vagyok több ennél, mert így semmi olyat nem tudok felajánlani neked, ami érne valamit; de talán azért mégis megtalálom a módját annak, hogy valamiben dicsekedhessem. Nem akarok más lenni, mint az a senki, aki vagyok; de azt a senkit legalább neked adom. S ez magában véve is kegyelem, mert ha az, ki születnem engedett, meg nem ihletett volna, s nem bírt volna rá arra, hogy ezt megtegyem, nem tudtam, nem

tehettem, s nem akartam volna így. Azzal, hogy neked adtam magamat, aligha nyersz valamit s jóllehet inkább érted, mint magamért teszem, le kell szögezmem, hogy én vagyok az, aki végtelenül sokat nyerek ebben az odaadásban, mely azért történik bennem, hogy általad az örök Békességé s a végtelenül irgalmas Szereteté legyek, ki veled van mindig s ki öledben pihent.

Ó Mária, mind jobban látlak, s mind jobban irigylem kiváltságodat, mely szerint „az Úr van teveled”. Könyörögök, tarts meg magadban, hogy soha el ne szakadjak tőled. Akarásomat odaadásomban visszavonhatatlanul akarom, de annyira gyöngé vagyok!... Őrizz meg önmagamtól. Őrizz meg a gonosztól, nehogy meglepjen, mert ha a tiéd vagyok, semmi hatalma sem lehet fölöttem, Anyám, s a te védelmed alatt mit tehetne ellenem! Ha megkörményékezne, Anyám, tedd hogy érezze: a tiéd vagyok, hogy mindenem a tiéd. Lemondok önmagamról, s magamat neked adom. Szinte azt mondhatnám, hogy általad vagyok igazán Istené, hogy általad fogad el Jézus s ajánl föl engem önmagában,,.

Milyen legyen az, aki szeretetből Mária rabszolgája

Mindig Máriával vagyok s így együtt vagyok azzal is, aki Máriával él; s ha a lélek igazán ragaszkodik Máriához, szinte hozzá tapad, akkor a Szűzanya mindent kipótol, amit gyermeke nem tud, nem tehet.

Ne nézzétek hát önmagatokat. Emeljétek pillantástokat Máriához; mert az, hogy valaki Mária rabszolgája legyen, nem azzal jár, nem azt jelenti, hogy az illető csak beszéljen, de ne adjon semmit. Elsősorban azt kérem tőletek, hogy *önmagatokért semmit se tegyetek többé*: mondjatok le magatokról, saját énetekkel többé ne törődjétek. Mária az úrnőtök; őt nézzétek szüntelenül, s pillantásáról, mozdulatairól lessétek el, hogy mit kell tennetek, mondanotok, sőt gondolnotok is abban a pillanatban.

Mária rabszolgájának hivatni s tenni azt, amit az ember akar, lehetetlen dolog. Mint ahogy lehetetlen az is, hogy Mária rabszolgája az embereknek akarjon tetszeni, vagy önmagát keresse s meghallgassa a gonosz tanácsát.

Ha tehát Mária rabszolgái akartok lenni s mint ilyenek, legkedvesebb fo-

gadott gyermekei, le kell mondanotok a gonoszról, a világról úgy, mint ahogy önmagatokról is le kell mondanotok. Ez az átélt odaadás majd állandóan valósítja keresztségi fogadalmatokat, mely szerint ellene mondtok az ördögnek s az ördög minden művének és pompájának azért, hogy mindörökre hozzám kapcsolódjatok. Mária lesz menedéketek s bőséges kegyelmeket szerez majd számotokra, hogy hívek maradhattok; mert ő sohasem hagyja segítség nélkül azt a lelket, aki ilyen módon én értem neki adta magát.

Mária rabszolgáinak kiváltságai. A büntől való szabadulás.

Ha tehát nagy lelki örömmel mondtátok majd Máriának: az Úr van teveled, rátok mosolyog anyai jóságával s így szól hozzátok: „Mivelhogy velem van, én pedig veletek, veletek van ő is általam; és nem hagyunk magatokra benneteket, ha kedvünk szerint cselekesztek”. Hogy mindig Mária kedvére cselekedjete s közben biztosan tudjátok, hogy nékem is kedves minden, amit tesztek, ez a vágyakozás legyen legkedvesebb kívánságotok: a gyermek

mindig arra törekedjék, hogy tessék édesanyjának, és hogy az meglegyen elégedve vele. A szeretet rabszolgája pedig csak erre fordítsa gondját; mert gondoljátok meg, hogy ez a szent rabszolgaság jelenti a bűn alól való fölszabadulást. „Rabszolgaság” a neve, itt a földön, de akaratotoknak ezzel az egyetlen megmozdulásával némileg máris a boldog lelkek állapotába kerültök s tudjátok, hogy ezek a boldog lelkek mindig szabadok maradnak, jóllehet akaratuk képtelen a rosszra s akarni csak az én akaratomat akarhatják; s ez semmiképen sem az akarat tökéletlensége; sőt ellenkezőleg, az akarat tökéletessége épen ez. Ádám semmit sem nyert a bűnbeesés révén, jóllehet megismerte a rosszat és megérezte magában a bűnre való hajlamot: a rosszat tehetni nem dicsőség; csak használjátok szabadságotokat és mondjátok le a rosszról; dicsőítsetek meg engem vele úgy, hogy megteszitek a jót, jóllehet ellenkezés él bennetek a jóval szemben. Megtenni a jót bármi légyen is, mert én akarom és nem törődni hajlamaitokkal, ellenállástokkal; elvben mindennek tökéletesen ellentmondani és kérni engem, hogy esendő akaratotokat megerősítsem, ez

jóval több annál, mint ha meghagynátok akaratotokat a habozásban s annak örülnétek, hogy megtartottátok szabadságotokat, azt a szabadságot, mellyel az ember oly gyakran visszaél, amely a bűnre is indíthat benneteket.

Nem hallottátok, hogy Istent szolgál-
ni uralkodást jelent? S hogy az én szolgál-
gáim mind felszabadított szolgák? Felszabadultak az emberek szolgálata alól. Boldogok lennének az emberek, ha megértenék, hogy milyen áron vásároltam meg szabadságukat s hogyan lettem rabszolgává, hogyan haltam meg rabszolgamódrá a kereszten, azért hogy elnyerjék az életet. Ha tudnák, az apostolok tanítása szerint, hogyan feszítették meg velem és bennem (Gal. II. 19—20). s hogy a kereszten, azaz függőségben, a szeretet rabszolgáiként kell leélniök életüket. Mert van-e rabszolgaság, mely olyan, mint a keresztrefeszítetté, aki kezét-lábát sem bírja mozditani, nem fordíthatja el fejét, semmi könnyebbséget nem szerezhet magának, semmit, semmit sem tehet önmagáért? Az az ember, aki ilyen tökéletes függőségben él, aki lemond akaratáról és elszántan kitart amellet, hogy az én kegyelmemmel megtartsa azt, amit egyszer elhatáro-

zott, bizony a legszebben, a legneme-
sebb módon s a legnagyobb lelki-
ben használja fel akaratát. Hiszen a legtökéle-
tesebben hódol meg nekem; ennél job-
ban teremtmény meg nem tisztelhet en-
gem. Megtenni a jót egy napig, átmen-
etképen először is, másodszor is, jó
dolog; de elhatározni azt, hogy mindig
a jót fogjátok tenni s jóllehet tudjátok,
mennyire gyöngék vagytok, mégsem
veszítitek el bátorságtokat, szegény kol-
dusokként egyedül a királynő jóságára
és az én szeretetem hatalmára támasz-
kodván, ez úgy-e már az igazság valódi
teljessége. Ennek örülök... tanítsátok
meg a lelkeket arra, hogy így cseleked-
jenek.

**Az emberi gőg és a kísértés tart-
ják távol a lelket ettől az állapottól
és ettől a névtől**

Az ember azonban szabadságra szom-
jazik. Iszonyodik attól, ami gúzsba kö-
ti. Rabszolgaság, már ez a szó is föl-
lázítja és ezt a lázadást az ördög szítja
benne: az ember még a jó dolgokban
is azt keresi, ami hizeleg neki, s ami
dicsőségére válik. Aki ilyen, bizony
nem nagyon hat kereszténynek s nem
igen érti a szavamat. De vannak mé-

gis, akik hajlandók arra, hogy meghallgassanak; csak az a baj, hogy nem ilyen értelemben vezetik őket, s nem tárják föl előttük az igazság teljét; így aztán jóakaratuk ellenére is, a hiúságok útján tévelyegnek. Szép gondolatokkal, szép szólamokkal szórakoztatják a lelkeket. Nézzétek Máriát; milyen mély, milyen egyszerű; milyen kicsiny, milyen alázatos marad, milyen komoly a szava... Nem érzitek, hogyan remeg a lelke, mely Istennel teli és csordultig van kegyelemmel? Ha hallgatjátok, értitek úgy-e, hogy „az Úr van vele”, s hogy az Úr az, aki szól belőle; az Úr és az Igazság?

A földön vannak olyanok, akik abba még valahogyan beleegyeznek, hogy közvetlenül a Mestert szolgálják, neki mutassák be hódolatukat, neki engedelmeskedjenek, de nem hajlandók meghajolni, nem akarják alávetni magukat, ha alárendeltekről, vagy esetleg egyegy kiváltságos hatalomról van szó: irigykednek, zúgolódnak; elviselik, amit nem tudnak elhárítani maguktól, de nehezükre esik az illő tisztelet megadása: a sátán Máriát különösképen gyűlöli; azon van, hogy eltávolítsa tőle a lelkeket, én pedig kétszeresen megáldom

azokat, akik általa jönnek hozzám; mert az ő tiszteletük, az ő dicsőítésük őszinte, alázatos; az én dicsőségemnek szentelt, hitemben és szeretetemben élő szívből fakadt. Ez a hódolat kedvemre való. Szívem vonzódik ezekhez a lelkekhez, mert Mária is imádkozik velük. Ó, azok, akik Máriának adták magukat, milyen jól eltalálták, mivel tetszhetnek legjobban nekem! Előszörre is Anyám által jöttem az emberek közé; most is általa közelítem meg a lelkeket. Boldog, ki fölismerte szándékomat! Boldog, ki meg tud találni engemet Máriában! Boldog, ki szüntelen Máriára függeszti pillantását, mert így az én pillantásommal találkozik.

Mondjátok hát nagy örömmel, nagy szeretettel Máriának: *Az Úr van teveled.* Elmélkedjetez ezeken a szavakon s ezekkel táplálkozzék szívetek; belétek hatolván, tápláléktokká válván, lelkekkel összeforrnak, mindjobban meg fogjátok érteni mit jelentenek és megjön a pillanat, amikor a Miatyánkkal együtt mindazt megtaláljátok az Üdvözlely Máriában is, amit kívántok, s amire a lelketeknek szüksége van. S akkor ellenállhatatlanul, önkéntelenül is hozzáteszitek majd a Gloria Patri-t.

Áldott vagy az asszonyok között

Mária áldott

Ha Mária kiváltságairól fogtok elmélkedni, eljuttok odáig, hogy az anygallal, Erzsébettel s az anyaszentegyházzal együtt mondjátok neki: *Áldott vagy az asszonyok között.* Igen, áldott vagy Mária. Rajtad az Úr áldása s az emberek kívánják, hogy mind gazdagabbá gyarapodjék minden jó, amivel elhalmoztattál és dicsérnek téged.

Nemcsak hogy sajátos az áldás, melylyel megáldattál, de áldott vagy minden teremtmény között és minden asszony között, aki élt vagy élni fog a világ végezetéig.

Te vagy az áldott mindenek között, az Istenáldott, kiben az Úrnak öröme tellett; Te vagy kiváltságos szeretetének a tárgya.

A pátriárkák az Úr áldásának mindenekfölötti jelentőséget tulajdonítottak. Jákob és Ézsau története mutatja ezt s az áldás melyet hűséges szolgálóra adott, mindig irántuk való jóakarátának záloga volt. Az újszövetségi Szent-

írásban nagy kiváltságnak, nagybecsült vágyva-vágyott jónak kell látnunk Isten áldását. Ebben az áldásban minden benne van; figyeljétek csak meg szentmise vagy szentáldozás után. Az Oltáriszentség vétele után mindjárt első helyre teszi az Anyaszentegyház a legméltóságosabb Oltáriszentséggel való áldást. Bárcsak megértenék, hogy ez mit jelent! Mikor a pap a kereszt jelét veti felétek, az ő kezével az ostyában én magam áldlak meg benneteket. Így van ez. Elfogadom, meghallgatom imáitokat, kívánságtokat, szándékaitokat, ha jók és akaratommal összeegyeztethetők; különleges kegyelmekkel ruházom föl azokat, s szeretetem szándékának megfelelően megadom nekik a termékenységet, a hatékonyságot az én dicsőségemre. A keresztény lelkek ha megértik, boldogok, s papjaim áldását úgy fogadják, mint valami különös erőt. Sohase menjetek el anélkül papjaimtól, hogy áldást ne kérnétek tőlük, az én nevemben, az én áldásomat. Akkor is kérjétek, ha írtok nekik. Ők bizonyára megadják mindig, mindenkinek, aki kívánja: ez igen üdvös lenne nektek és papjaim is részesülnének az adott áldás kegyelmében.

Egy áldással több vagy kevesebb, nem tudjátok mit jelent. Jelent egy kegyelemmel többet vagy kevesebbet a lélek számára. Ezzel az áldással világgosságot nyerhettek, segítséget a kísértés idejére, lendületet az erények hősi gyakorlásához. Hozzásegíthettek lelketeket ahhoz, hogy bensőbben egyesülhessen velem, hogy a kegyelem hatékonyabban munkálkodhassék benne.

Az áldás a termékenység forrása

Az Úr áldása tesz termékenyvé. Hogy jobban megérthessétek, nézzétek az ellenkezőjét: látni fogjátok, hogy az átok, az Istentől való eltaszítás ítélet, mely pusztulást, halált, terméketlenséget jelent. Az Úr visszavonul attól, akit megátkoz; semmi közösséget nem akar vele, ez az átok, ez az eltaszítottság a kárhozott lelkek legszomorúságosabb szenvedése. „Távozzatok átkozottak”. A kiválasztottak viszont édes vigaszként hallják majd a szót: „Jöjjetek Atyám áldottai!” Hogyan mondjam? Isten kedveltjei azok, akiknek munkáját elfogadta, akiknek termékenységet, életet adott s akikkel megosztotta kincseit. Megtanultátok, hogy az ó-szövetségi

törvény áldásai az Úr ígését zárták magukba. Így van ez most is: az áldás, a lelki segítség és lelki termékenység ígérete. Minél magasabbról jön ez az áldás s minél közvetlenebbül jut el hozzátok, annál nagyobbra becsüljétek; a püspöké ünnepélyesebb, jelentősebb mint a papé, a papé több mint az atyáé, vagy anyáé, akik szintén megáldhatják gyermekeiket; a pápa áldása a legjelentősebb s ezt kell legmagasabbra becsülnötök, el egészen magamig, ki az áldást voltaképen adom.

Mária isteni áldásomat a lehető legnagyobb mértékben elnyerte: megáldott általam, *minden asszony között*. Az összes teremtmények örülnek, vagy legalább örülniök kellene annak, hogy Mária ilyen áldott. Az a szó, amellyel ti magatok éltek, elismeri Mária iránti szeretetemet: ezzel a szóval ismeritek el, hogy kiváltságos köztetek, ezzel a szóval ismeritek el egész szívetekkel a választásomat.

Örüljünk az áldásnak, melyben Mária részesült

Ha így szóltok Máriához: „Áldott vagy az asszonyok között”, azt mondjátok vele: Örvendek Istenben, hogy így

elhalmozott áldásával. Nemcsak, hogy teljessé tett malasztal, nemcsak, hogy veled van mindig, de azt akarja, hogy általad valósítsa meg szándékait. Megtermékenyíti kívánságaidat, imáidat. Szerető, örvendező pillantása szüntelenül rajtad pihen. Szeret téged, te vagy, akit megáldott, te vagy a kedveltje, akit mindenki közül kiválasztott arra, hogy kincseit megossza veled; te vagy a mi közbenjárónk és mert áldott vagy, szívesebben fogadja azt, amit te mutatsz be neki. Mert áldott vagy, hatékonyabban töltöd be a közbenjáró szerepét. S mert áldott vagy, mert Isten szeret, nyomorunk, tökéletlenségünk, csúnyaságunk tudatában úgy érezzük, hogy mindazt, amit méltatlanságunk ellenére is be akarunk mutatni, föl akarunk ajánlani Urunknak, a te kezébe tesszük s általad akarjuk eljuttatni Hozzá. Ez a hozzád való menekvés, ó Szűzanyánk, egyben az Isten szeretetébe vetett bizalmunk tanúsága is. Ezért vedd úgy, fogadd úgy, mint Isten iránti, és őérette irántad való szeretetünk bizonyosságát. Azért szeretünk, Mária, mert malasztal vagy teljes, mert az Úr van teveled, mert áldott vagy az asszonyok között, mert Isten szeret és

mindennél jobban szeret. Mindazért szeretünk, amit Isten önmagából beléd adott. Azért szeretünk, mert Istent szeretvén, mindent szeretünk, amit ő szeret. Szeretünk, mert szeret téged s mert őráná senki sem méltóbb az alázas szeretetünkre náladnál, mert bened is őt szereti az ember, mert benne viseled mindazokat, akik szeretnek s a vele való egyesüléshez segíted őket.

Kívánjuk, hogy ha lehetséges lenne, Mária gazdagodjék Isten áldásában

Aldott vagy, Mária. Kívánjátok, mondja Jézus, akarjátok számára mindazt az áldást, amelyet adok neki s ha, mint ahogy nem lehetséges, ez az áldás még növekedhetne, mondjátok, kívánjátok, hogy ha benneteket érne mindez az áldás, azt is neki adnátok, neki ajánlnátok, mert nekem őt tetszett kiválasztanom s méltóbbá tettem őt nálatok arra, hogy ezekben a javakban részesüljön s dicsőségemre gyümölcsöztesse azokat... De hogy legalább annyira növeljétek örömét és dicsőségét, amennyire töletek telik, igyekezzetek megnyílni kegyelmem előtt, hogy bőven áradhasson belétek; híven működjete

együtt kegyelmemmel, hogy gyümölcsöt teremjen bennetek nekem.

Kívánjátok Máriának, hogy minden teremtmény neki hódoljon, mert közöttük ő az áldott, hogy valósítsa szeretetem szándékait vele szemben s elismerje őt királynőjének, mert hiszen ő az áldott minden teremtmény között. S mint ilyet dicsőítsék, szolgálják s boldogan ismerjék el alacsonyabb mivoltukat, hogy ezzel is felmagasztalják... s érezzék nagy tisztességnek, hogy rájuk tekint s így általa mutathatják be nekem imáikat és adományaikat.

Kívánjátok, hogy egyre inkább szent Anyám által nyilvánítsam ki irgalmas szeretetem hatalmát s kezében szaporodjanak meg a jótéteményeim, s így áldásom általa terjedjen el a földön. Szeressétek szent Anyám közbenjárásával kapni azt az áldást, melyet a papok által adok néktek, hogy ő legyen minden áldásom letéteménvese, mert hiszen minden áldás abból árad szét rátok, amelyet öbelé helyeztem.

Ő is örömet foglalja majd saját szándékába a ti szándékaitokat. Örömet mond majd helyettetek köszönetet nekem s ez a köszönet lesz a szeretet gyümölcse.

Természetes, hogy ha mindezt megteszitek, arra is készek lesztek, hogy minden továbbit megtegyetek, ami tőletek telik s mindent odaadjatok, amit csak lehet, különösen akkor, ha igazán a szeretet rabszolgáivá lettetek, mert ha csak le nem vetitek az igát s meg nem szegitek a szerződésteket és szavakat, arra köteleztétek magatokat, hogy úgy gondolkotok, úgy beszéltek, mint Mária, vele együtt, az ő szándékai szerint. S ugyanígy kell hinnetek azt is, hogy a Máriának adott áldás kiárad „nemzedékről nemzedékre.”

Igen, Mária áldott az asszonyok között s valahányszor üdvözlitek s áldjátok, áldását megosztja veletek.

Áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus

Mi az igazi alázatosság ?

Mondjátok azután ki azt a szót, amely minden szónál többet mond neki: *és Jézus, méhednek áldott gyümölcse, áldott.* Azért azt se gondoljátok, hogy az előző dicsőítés közömbös Máriának. Mária nem olyan, mint ti: ti a legkisebb dicsérettől is hiú öntetszeglésbe estek, mert minden dicséretet magatokra vonatkoztattok, vagy félték ettől s attól tartotok, (igazatok lehet) hogy ellenségtek csapdája az egész. Mária azonban, a Szent Szűz, a mennyország magasságaiban mindent másképen értelmez.

Mária mindent az én világosságom fényében lát; tudja saját semmiségét. Minden, amit kapott, tőlem származik s minden dicsőséget visszahárít énreám. Minél jobban dicsőítitek azt, amije van, annál ragyogóbban sugározza rám a dicséretet, mint valami tükör.

Szeretném, ha ezt ti is megtanulnátok tőle és soha meg nem állnátok önmagatoknál, de engem néznétek mindig, engem, s minden jóért, szépért engem dicsőítenétek. Ezért örülnek szentjeim, ha dicsérik őket; mert így és ezzel mindjobban dicsőítenek, mindfényesebben mutathatják meg, mit tehetek kis teremtményemben, ha az teljesen átadta magát nekem. Nem látjátok, hogy az igazi alázatosság az, ha valaki eltűnik, hogy az én működésem váljék benne láthatóvá; ha valaki soha nem mond ellent akaratomnak, ha soha nem gördít akadályt terveim elé, hanem mindig együttműködik velem, ha mindig függőségben marad, ha mindig szolgálom, szolgálóként viselkedik? S nem látjátok, hogy gőg az, ha valaki — akár csak a gőgtől való félelmében is — nem teszi azt, amit én akarok? Ne tulajdonítsatok magatoknak semmit abból, ami az enyém s amit bennetek és általatok tesztek, ismerjétek el, hogy mindennek én vagyok a létoka, fenntartó ereje, ez helyes, de ne tagadjátok meg segítségteket, együttműködésteket: hogyan tehetne ilyet a szolga? Visszautasíthatná-e azt a bizalmas küldetést, amellyel ura megtisz-

teli? Nézzétek Máriát! Milyen egyszerű! Ő alázatos, józan, de nem tekinti önmagát. Így cselekedjétek ti is, ha meg akartok engem dicsőíteni s ha anyátok szolgálatában igazán a szeretet rabszolgái akartok lenni. Anyátok egyetlen pillantása elég arra, hogy megtudjátok tőle, mi az, ami kedvemre való. Ha Mária nem így cselekedett volna, nem lett volna az Anyám s nem lett volna a ti anyátok sem. Az *Ave Maria* szavai tanítsanak meg benneteket arra, hogy mi az igazi alázat, fedjék föl mindjobban előttetek Mária lelkének tisztaságát, szeplőtelen fogantatását, s isteni anyaságában sértetlen szüzességét, s indítsanak arra, hogy mint ő, ti is azt mondjátok mindenkor: „Ime az Úr szolgálóleánya, szolgálóleányod lánya, rabszolgája.”

Mária és a Szentlélek isteni gyümölcse: Jézus

Ki más lehetne Mária gyümölcse, ha nem a Megváltótok? Én vagyok Jézus-tok és Mária az anyám; benne fogantam a Szentlélek közreműködése által; én vagyok méhének áldott gyümölcse. Bennem és rám való tekintettel lett áldott Mária, „áldott az asszonyok kö-

zött”, mert én vagyok a sajátosan és egyedülvalóan áldott Lény, aki minden áldást egyesít magában s akitől minden áldását nyeri a föld, én vagyok minden áldás szerzője, s amint Máriáról mondtam nektek, az rólam még teljesebben mondható.

Én vagyok az Atya kedvtelésének tárgya, ő maga mondta így. (Máté, III. 17; XII. 18.) Mindig azt tettem, ami neki tetszett. Az Ó- és Újszövetség minden áldása rám való gondolással fogant: rajtam nyugszik mindvalahány. Én vagyok Atyám és az emberek áldottja: mindaz, aki az igazságban jár és ismer engem, csak dicsérhet, csak áldhat s nekem kívánhatja mindazt a jót, amit magamban hordozok, csak azt akarhatja, hogy minden ember annak ismerjen meg, aki vagyok; kívánja nekem, amit bírok, beleegyezzen mindabba, amit teszek, megadja nekem, amit elveszek anélkül, hogy kárt okoznék neki, mert hiszen mindene az enyém és semmit sem tehet nélkülem.

**Áldjuk Jézust mindenért, amit
tesz vagy megenged**

Azt akarnám, hogy minden ember áldjon engem, hogy minden ember a

jók adóját lássa bennem, még akkor is, ha szenvednie kell, ha áldozatot kell hoznia, mert hiszen semmit sem tesztek, semmit sem kívántok, semmit sem engedtek meg, ami nem a jót szolgálná s ha szenvedtek is, éppen olyan méltó vagyok a szeretetre, dicséretre, mint amikor örömben van részetek. Mert én vagyok a végtelen Bölcsesség, a végtelen Szeretet, a Mindenhatóság; minden, amit tesztek, irgalom és szeretet.

Örömöm és dicsőségem, hogy bármint látszik is, megismeritek bölcsességemet, jóságomat s hogy áldani tudtok, hogy szerettek s boldogok vagytok, amiért mindenható hatalommal bírok, még akkor is, ha saját akaratotok ellenére cselekszem s megakadályozom terveiteket, mert meghaladván az emberi értelem határait, behajoltok, beleegyeztek abba, hogy én természetfölötti vagyok s megnyitjátok lelketeket a hit előtt. Ez a dicsőségem teremtményeimben. Igen, áldjátok szüntelenül az Urat: adjon vagy vegyen, mindenképen jól cselekszik, a legeslegjobban szolgálja dicsőségét és legeslegjobban szolgálja lelketek javát. Atyátok ő: higgyetek szeretetének, irántatok való irgalmas szeretetének.

Miért kell áldanunk Máriát Jézusát

Ezt a jóságos Istent kell hinniek Mária fiában, őt kell fölismernetek és áldanotok benne. Megtestesültem őbenne, halandó testet öltöttem benne a Szentlélek közreműködése által. Magamra vettem természeteket, én, az Isten. Eljöttem a földre és az emberek, kiket testvéreimnek akartam nevezni, nem fogadtak be maguk közé. Tudtam előre: de be akartam teljesíteni misztériumomat s azoknak, akik befogadtak, hatalmat adtam ahhoz, hogy Isten fiai legyenek... s vérem árán szereztem meg ezt a kiváltságot nekik. Ha Máriához mentek, hogy mindazt közölje veletek, amit harminc év bensőséges együttléte alatt ismert meg rólam, mennyi csodás dolgot hallotok majd tőle. Mindenelőtt arra tanít meg, hogy amiként ő, ti is nyissátok meg hittel, szelíden a lelketeket, hogy szívetekbe fogadjátok minden szavamat, minden cselekedetemet. Azt súgja majd lelketekbe: tegyetek meg mindent, amit mondott, s amit mondani fog.

Mária megmutatja nektek azt az imáandó tökéletességet, amely akkor ra-

gadta el, amikor kis gyermek, majd ifjú képében látta őt, aki az angyalok öröme, aki előtt szárnyukkal fedik el az angyalok arcukat. Meg fogjátok érteni, hogy az ő Jézusa végtelenül szeretetreméltó, egyedül ő méltó arra, hogy szeressék, egyedül képes arra, hogy végtelenül szeressen s ha látjátok majd anyja karjában, vagy a családi tűzhely körül, megértitek, mennyire áldott az ő Jézusa. Áldott ő, az imádandó Szentháromság áldottja, akit áldanak az angyalok, a szentek, kik végnélkül zengik a dicsőségét s azt kiáltják: „Szent, szent, szent, háromszor szent az Úr. Dicsőség, szeretet, tisztesség, dicséret, ÁLDÁS annak, aki a Bárány trónusán székel!” (Apokalipszis V. 12, 13.) Áldják azok, akiket megelőzött s megáldott, s áldott lesz mindörökké. Az áldás, melyet nekik juttat, visszasugárzik őrá, dicsőségében, s épen ezért halmozza el s ajándékozza meg szentjeit.

Mária megtanít arra, hogy ismerjétek Jézust, az örök Főpapot, aki értetek ajánlja fel önmagát, aki azt az áldozatot ajánlja föl, melyet a Kálvárián kellett meghoznia s az oltáron kell állandósítania, szeretetből, üdvötökért. Igen, már mint kis gyermek, Mária karjában,

értetek ajánlottam föl magamat, s önmagamnak följánlottalak benneteket a munkában, az imában. Mindig egyesítettelek magammal akaratomban, lelkemben és szívemben s láttam Anyámban mindazokat, akik azért egyesülnek majd vele, hogy engem dicsérjenek, engem áldjanak, s nékem juttassanak minden dicsőséget.

Megmutatja majd nektek, mi mindent cselekedtem rejtett és nyilvános életem folyamán; s hogy mimódon mutatkoztam jónak az emberek előtt. Amerre jártam, jót cselekedtem; ilyen volt egész valóm s ezért bizony a jó és egyenes szívű és ártatlan, tiszta gyermekek körém sereglettek, a nép s a hitükben egyszerű emberek áldottak, ha cselekedeteimet látták s megjegyezték maguknak, hogy hatalmamot miképen állítom jószágom szolgálatába, miképen gyógyítom a betegeket, vigasztalom a szomorúakat, megszabadítom a megszállottakat s megbocsátom a bűnöket, hirdetem és cselekszem a jót, csakis a jót.

Hogyne áldanátok! Különösen, ha megtudjátok Anyámtól, mit tettem értetek a Kálvárián, ahol áldozatul adtam magam értetek. Szörnyű gyötrelemben szenvedtem el a halált, hogy életemet

adhassam nektek, az iszonyatos kínszenvedés után! Amikor azt mondjátok Máriának: *áldott a te méhednek gyümölcse, Jézus*, azt felelheti majd: „te mondd; hát ha még tudnád, hogy ez a szó, melyre gyermekkorodban tanítottak, mennyivel igazabb, mintsem gondolod!” Nincs élőlény a földön, akit jobban szeretnének nálam, a pápa mondta így (Quas primas kezdetű enciklika, 1925 dec. 11-én, mely a Krisztus Király ünnepét pecsételi meg), de mi ez ahhoz képest, ahogyan szeretnetek kellene! Helyezzétek ebbe a szóba egész szíveteket, egész lelketeket; kívánjátok, hogy megkapjam mindazt, amit érdelek s amit kapnom kellene.

Mária szive megremeg, ha hallja, hogy dicsőítik Jézust

Ha ismeritek a szentek s az anyák szívét, elképzelhetitek valamennyire, mit érezhet Mária valahányszor hittelt ejtitek ki azt a szót, melyet ő maga is elmond veletek: *Jézus, a te méhednek áldott gyümölcse*. Jézus, a világ Megváltója, aki ennyire leereszkedett, az igaz Isten *áldott!* Áldott, mint senki más, saját áldásaival, örökkévaló áldással áldott, annyira áldott, hogy a

mennyekben uralkodik, örök Király, az irgalmas szeretet királya, kinek jósága határtalan. Önmagában áldott, önmagáért s adományaiért. Minden jó tőle van, általa van, érte van s minden jónak hozzá kell följutni.

Jézus áldott! Ez Mária koronájának legragyogóbb csillaga, Mária legboldogabb öröme. De mellette ott találhatjátok azt a másik csillagot, mely Jézus áldásának fényét sugározza vissza s így folytatjátok: *Asszonyunk, Szűz Mária.*

Asszonyunk, Szűz Mária

Szűz Mária: ez annyi mintha azt mondanánk, hogy Mária szent. S ez mit jelent? Azt, hogy Isten Fiának szentsége ott sugárzik Anyjában; hogy ami természeténél fogva az övé, azt a Fiú, szeretetének kegyelmében, tovább adja neki. Mária, a nyert adományok erejében s mert jól használta fel az adományokat, az angyalok és emberek királynéja lett. Ez a szó, hogy „szent”, az egyház sajátos kifejezése, mellyel a lelkeknek velem való egyezését jelöli meg. Én szent vagyok s megszentelem az enyéimet. Szentjeim annál inkább szentek, minél jobban egyesültek velem s minél jobban hasonlítanak hozzám. Melyik lélek közelíthetné meg valaha is szentségében Mária szentségét?

Mária szent. Ó szentségemnek legtökéletesebb képe. mert tisztasága szeplőtelen; semmi sincs benne, ami önmagáért a teremtményért lenne; benne minden tölem, értem és szerintem való... Már pedig ez a teremtmény szent-

ségét jelenti, mert csak én vagyok szent, s a szentséget én adom. Akiben legtöbb van belőlem, aki a legtöbbet sugározza belőlem vissza, az a legszentebb. Senki sem éri utól Máriát s én azért, hogy az én elgondolásom szerint s kedvemrevalóan, az igazságban s méltán tiszteljétek őt, azt szeretem, ha minden dicsőséget, melyet nekem s szentjeimnek szántok, őrá sugároznátok vissza.

Mária szentsége Isten szentségét sugározza vissza

Ha a *Sanctus* mondjátok, vagy ha az én testemben megnyilvánult szentségemre gondoltok, köszöntsétek Máriát, az isteni tökéletesség legtisztább tükrét, a mesterművet, melyben önmagamot akartam kijelenteni olyan fokban, amennyire emberi teremtményben lehetett: benne minden lehető együttműködést megtaláltam. Gondoljatok arra, mint örültem szentségemben annak, hogy köztetek, kik szenny vagytok csupán, mégis szépségemben ragyoghattok, hogy úgy találtam viszont ezt a szeplőtelen teremtményt, mint ahogy megteremtettem s mint amilyennek szeretetem kívánta őt. Mária az egyedüli te-

remtmény az összes teremtmények között, aki tökéletesen megdicsőíthetett, mert szent emberségem külön rend alá tartozik, személyes egységben lévén istenségemmel, míg Mária teremtmény volt, tökéletesen olyan teremtmény, mint ti mindannyian. Benne azonban megtaláltam a kegyelem s a hűség teljét, beléönthettem mindent, amit csak akartam s ő mindent felhasznált, mindent visszaadott nekem. A szentség benne volt s ő a szentség fényének minden árnyalatát szétsugározta...

Benne, nem lényegénél fogva, hanem mert együttműködött velem s mert engem sugárzott vissza, minden rend volt, bölcsesség volt, jóság és igazság, az irgalmas szeretet minden kis vonása, az isteni és sarkalatos erények, mind a legmagasabb fokon voltak meg benne. S mindez azért, mert alázatos volt, alázatosabb minden teremtménynél s a legjobban tudta, hogy előttem semmi ő.

Ahelyett, hogy akár a legkisebb dolgot is magának tulajdonította volna, vagy hogy önzően, mereven bezárkózott volna kegyelmem előtt, ahelyett, hogy hiúságában szétszórta, elpazarolta volna javaimat. Mária mint kis szolgálóleány állt előttem, aki azt, amit kapott,

csak értem tudta fölhasználni. Készen állt arra, hogy elfogadjon, nem nézte önmagát, olyan nagy hatalomra tett szert, mint amennyire tudatában volt semmiségének, eltelhetett fönségességgel s az alázatosság és szerénység fátyla alatt biztonságba helyezhette kincseimet.

A választottak minden életszentsége megvan Móriában

Ha szentnek mondjátok Móriát, ismerjétek el, hogy ő az, aki az összes lelkek között a legtökéletesebben osztózott szentségemben, aki szentségem tökéletességét a legjobban sugározza vissza.

Aztán állítsátok össze, ha akarjátok, választottaim minden életszentségét a világ kezdetétől annak végezetéig, s hittel hihetitek, hogy mindezt a szentséget megtalálom Móriában. Nem látjátok, mit mondatok veletek az anyaszentegyház által elismert litániákban? Nem látjátok, mint szólítottam meg őt a szentek összes erényeinek nevével? Hallottátok az imént, mit jelent nekem; halljátok, mit jelent nektek érterem. Úgy köszöntitek, mint udvarom legelőkelőbb fejedelmeinek Királynőjét;

mint az angyalok, pátriárkák, próféták, apostolok, vértanúk, hitvallók, szűzek dicsőséges királynéját s azzal fejezitek be, hogy minden szentek királynéjának nevezitek. Az első szó, amit a Szentháromság dicsőítése után közvetlenül mondtok neki, szentségét vallja meg. S amikor az összes szenteknek mutatjátok be hódolatotokat, litániájukat mindenkor Máriával kezditek úgy, hogy egy szent se dicsértessék, amíg Mária nem dicsőítettet. Ez az anyaszentegyház szelleme, mely mindent a bölcsesség rendje szerint intéz: legelőbb Isten, aztán Mária, utána az angyalok és a szentek. S a litánia utolsó szava Mária viszonyát állapítja meg minden más szenttel s kijelenti róla, hogy ő a királynőjük. Ezért, ha bármely szentemet dicsőítitek, a dolgok rendje szerint, legalább szándékban, Máriát kell dicsőítenetek, előbb mint azt a szentet, akit megtisztelni akartok; ez örömet, dicsőséget jelent nekem is s örömet, dicsőséget fog jelenteni annak a szentnek is. Mert a szentek mindent az én világosságom fényében látnak s boldogok, ha azzal szolgálhatnak, hogy fényt sugározzanak azokra, akiket szeretnek. Ha ismernétek a mennyek országának

szép harmóniáját! Nem úgy van az, mint a földön, ahol mindenki kapzsi módon akar mindent magához ragadni s azt is el akarja venni, ami a másé. A mennyben megértik, hogy minden, aminek a lélek a felebarátja kedvéért örül, mintegy a sajátjává válik; hogy ha valamit másokkal megoszt, abból is részesül, ami a másoké. Ebben áll a szentek egyessége.

Gazdagítsuk magunkat a szentek egyességének kincseivel

Ha szentnek nevezitek Máriát, gondoljatok azokra a kincsekre, melyeket anyaszentegyházam bocsát rendelkezésükre, merítsetek és adjatok belőle másoknak is az én dicsőségemre s gondoljatok mindig arra, hogy minél többet adtok, annál többet kaptok is... minél bőkezűbben juttattok javaitokból másnak, annál dúsabban részesültök abból, ami az övé. Ha megmaradtok önzésükben, ti lesztek a vesztesek; mert a többiek meggazdagodnak majd aszerint, hogy mennyire kívánják és akarják, hogy a jó, amit cselekedtek, dicsőségemet szolgálja.

Igy sokan lesznek, akik látszólag so-

kat dolgoznak, kifelé feddhetetlennek látszottak és szememben mégsem lesznek annyira szentek, mint a szeretettel eltelt szegény és alázatos lelkek, akik, mint a szegény özvegy, önzetlenül áldozták föl filléreiket, akik egyházamban az utolsó helyet foglalták el s őszintén örültek mind annak a jónak, amit testvéreik tettek vagy akartak, akik forrón kívánták dicsőségemet, békén és szegénységükben megnyugodva. Elmélkedjetez ezen, nehogy rossz útra tévedjetez. Nem mondom azt, hogy a szegény tegye ölébe kezét és tétlen maradjon; azt mondom inkább, hogy ha tudván szegénységét, alázatosságában megmarad, mint a szegény vámos, vagy az evangélium özvegy asszonya vagy Szent Péter még azután is, hogy bűnbe esett s tiszteli azokat, akiket nagylelkűbbeknek s hívebbeknek lát önmagánál s mégis megismerni s szeretni akar engem s ha ez a szegény, ez a szívében alázatos szegény, Máriára bízza magát s elrejtőzik anyámban, kedves lesz előttem, s jobban szolgálja dicsőségemet, mint a gögös, aki önmagának tetszeleg s aki talán minden munkássága ellenére is üres kézzel áll majd előttem.

Öltözzetek Mária szentségébe, szentüljete meg Mária által

Legyetek szentek, öltseté magatokra Máriát, az ő szentségét, mint ahogy ő Krisztust öltötte magára (Galaták III, 27; Kolossziak, III. 12.). Mert megmondtam nektek, hogy Mária szentsége én vagyok. Ha Máriát öltitek magatokra, általa engem öltötök magatokra s így örülni tudok majd nektek, mint ahogy benne leltem örömet. Boldog, aki megszentül Máriában, aki általa tesz szert életszentségre! Benne találja meg igazi alakját, a biztos mintaképet, Isten képét; s bennem, az igazságban fog megszentülni. (János, XVII. 18-19.)

Mária tiszta, szűzi, szeplőtelen, semmi sem zavarta meg tisztaságát. Mária szeretetreméltó, csodálatos, jó tanácsadó, okos, tiszteletreméltó.

Mária hatalmas, mert alázatos és Istenre támaszkodik. Szelid, hűséges. Benne megvan minden erény. És ha szentnek nevezitek, nyomban szentségem egy sugarát ragyogja rátok. Ez lelketek szentségének megnövekedését jelenti. De hányan vagytok, akik kegyelmemet semmibe veszitek s nem is akarjátok! S ezért van, hogy annyi minden,

ami hasznokra lehetne, gyümölcstelen marad bennetek.

Ne feledjétek, hogy SOHASEM NEVEZITEK SZENTNEK MÁRIÁT ANÉLKÜL, HOGY AZ ÉLETSZENTSÉG EGY KEGYELME NE ÁRADJON BELÉTEK MÁRIA ÁLTAL.

És nem nevezitek szentnek anélkül, hogy én meg ne dicsőüljek és szentjeim ne örvendezzenek, ne egyesüljenek általa. A boldogság megnövekedését jelenti ez az egész Paradicsomban és az egész Örökkévalóságban. De azért mégse törjétek magatokat mértéken fölül; én a szív szándékát nézem, a benső beleegyezést, és ez az, amit föl akarok idézni bennetek. Ha tehát az „Üdvözlégyet” mondjátok, inkább arra törekedjétek, hogy megmaradjatok abban, amit mondtam nektek s abban, amit nevem a lelketekben felidéz; nem fontos, hogy minél többször ejtsétek ki a fohász szavait.

Világosságom arra is akarna indítani benneteket, hogy szét ne szórjátok magatokat, s hogy inkább azokban az egyszerű imákban találjátok kielégülést, melyeket az egyház ajánl s amelyek az én kegyelmemmel és igazsággal vannak telítve.

SzentüljeteK meg tehát Máriában!
SzentüljeteK meg Mária által, szentül-
jeteK meg, hogy örömem Máriában
még nagyobb legyen s hogy nagyobb
legyen örömöm Mária által bennetek.
Mondjátok : „Asszonyunk Szűz Mária,
hívj kíséretedbe sok megszentülésre
vágó lelket, isteni Fiad, minden szent-
ség szerzőjének dicsőségére. A Szent-
lélek, aki benned is a szentség forrása
volt, legyen a szentség forrása minden
lélekben, aki feléd siet: eszközöld ki
mindnyájuknak a szeretet iránti hűsé-
gedet, vagyis a szentség lelkét”.

Istennek szent Anyja

Mária dicsősége

Istennek szent anyja. Az anyaszentegyház nem minden szándékosság nélkül nevezi szentnek Máriát s csak azután nevezi Isten Anyjának őt. Ezzel meg akarja értetni veletek, hogy Mária dicsőségét, mielőtt még Isten anyjává lehetne, szentsége adja meg. Nem mondtam-e én magam is, amikor az a bizonyos asszony fölemelte hangját, hogy azért magasztalja Máriát, mert az én anyám: „inkább hűsége miatt dicsérd. Azt mondod: Boldog az ől, mely viselt; én pedig azt mondom: inkább boldog az, aki Isten szavát hallgatja és azt cselekszi” (Lukács, XI, 27. 28.). Ez azt jelenti, hogy Mária nagy boldogsága is ez volt, s jöllehet a másik a legdicsőbb dolog volt itt a földön, Isten akaratának teljesítése, boldogságban még amazzt is meghaladta.

Ebből okulhattok ti is. Siralmas, hogy mennyire nem törödtök a szavammal, pedig abból kellene élnetek. Emlékez-

zetek arra, hogy Mária mire törekedett minden napján: mindezt megőrizte szívében s elmélkedett róla” (Lukács, II. 19—51.), hogy valóban életévé váljék, amit hallott. Mert miből táplálkoztok? Mivel töltitek be lelketeket? Abból éltek, amiből táplálkoztok; ha hiúságból, hiábavalóságból, ne csodálkozzatok, ha oly kevés erőtök van a lelkiekhez! Néztétek, mit tettek szentjeim, néztétek, mit tett Mária; mennyire megtagadott magától minden földi gyönyört, semmit sem igényelt a természet számára, mindent Istenért s mindent az isteni kegyelemtől való függésben akart.

Lássátok, hogy a megelőző kegyelem és a hűség erejében ő volt méltó arra, minden teremtmény között, hogy Isten anyja legyen. De mert én választottam őt, azt akarom, hogy önmagamért dicsérjétek, amiért őt választottam, őt jelöltem ki a többiek közül, mert így tett nekem.

Mária isteni anyasága ... titok, melyre mindig emlékeztet

De gondoltatok-e néha arra is, hogy mi ez az isteni anyaság voltaképpen s gondoltatok-e az imádandó titokra, amelyre emlékeztet? Lényege ez: „Mert

úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta érte, hogy mindazok, akik hisznek őbenne, el ne vesszenek, de hogy elnyerjék az örök életet. (János, III. 16.)

Mikor az „Üdvözlégynek” ezeket a szavait mondjátok, hittel hódoltok az Ige megtestesülése előtt, Mária szűzessége és istenanyasága előtt, ellentmondatok a két természetem és isteni személyiségem egysége ellen irányuló eretnekségeknek... megvalljátok, hogy én, Jézus, Mária szüzi méhének gyümölcse, Isten vagyok, egyazon Isten az Atyával és Szentlélekkel s megvalljátok egyben az isteni személyek Szentháromságát, a Szentlélek közreműködését a megtestesülés nagy művében, amely nélkül nem lett volna váltságotok.

Isten anyja, teremtmény. Nincs ennél érthetlenebb s valószínűtlenebb annak, aki nem ismeri Krisztus misztériumát s nem tudja, hogy az Ige, anélkül, hogy megszűnt volna Istennek lenni, hogyan akart emberré válni, felölni testeteket, s mint kívánt a Teremtő teremtményként megjelenni a világban, hogy megismerjétek az Atyát, istenségét, s mindazt, amit hinnetek és cselekednetek kell ahhoz, hogy megvál-

tassatok. Eljött végül, hogy megváltson benneteket kínszenvedésével, halálával; mert szenvedni és meghalni csak úgy tudott, hogy előbb halandó testet öltött; hiszen ő, a tiszta szellem, ment volt szenvedéstől és haláltól. Mária tehát az a szűz, aki arra választatott ki, hogy Krisztus emberi valóságának anyjává legyen, hogy együttműködjék a Szentlélekkel ennek az emberségnek a megalkotásában. De mivel az, aki Máriából volt születendő, nemcsak ember volt, hanem Isten is, ki emberi alakot öltött, emberben élt, helyesen mondjuk, hogy Mária valóban az emberré lett Isten anyja, s hogy ő adott neki életet; nem mint Istennek, de mint embernek s lett Teremtőjének, Megváltójának szülőanyjává.

Lássátok, mily nagy Mária s ha érényei valóban meghaladják ezt a nagyságát, milyen lehet fölmagasztosultsága a mennyekben!

Hogyan hat a lélekre az Istenanya címe? Mária felmagasztosítása

Ha azt mondjátok, *Istennek szent anyja*, úgy-e, valósággal megvalljátok hiteteket. Ezt a szót csak úgy ejthetitek

ki, ha valóban annak színe elé álltok, akinek anyja ő, aki abban a pillanatban betölti lelketeket. Ha más esetben beszéltek ennek vagy annak anyjáról, akkor az, akiről szó van, azonnal eszetekbe jut s az anya neve földézi bennetek gyermekének tudatát is. Így van ez Máriával: ha azt mondjátok, *Istennek szent anyja*, Mária mint az Isten és saját énetek közötti közbenjáró jelenik meg előttetek.— Isten, a legfőbb Lény, az Elérhetetlen, a Szentség maga, kiről az ószövetségi Szentírás beszél s aki akkoriban csak mennydörgés közepette jelent meg az embereknek, akit élő lény meg sem közelíthetett, aki azt kívánta, hogy Mózes vesse le sáruit, amikor elébe megy, ez a végtelenül jó és igazságos Lény, kit teremtménye bánt és sérteget s akitől az ember csak haragot érdemelne igazság szerint, ez az Isten megjelenik nekünk Máriában, anyjának nevezi Máriát és megváltoztatja képét: már nem a joggal haragvó bíró, az irgalmas Szeretet ő, hanem a teremtményhez lehajló Atya, ki vissza akarja szerezni azt a teremtményét, akit valóban gyermekévé akart tenni. Máriában az Isten igaz Fia a földé lesz, hogy az emberekhez hasonlóvá váljék; test-

véreivé fogadja s megtanítja őket arra, hogy Istenről beszélvén Atyának nevezék őt s úgy éljenek, mint gyermekei.

Jézus csodálatos megsemmisülése — az üdvösség kegyelme

Az az elnevezés, hogy Istennek szent anyja, szemetekben Máriát már a dicsőség örökkévalóságába, a mennyek országának első helyére emeli ; mert kihez szólhatna Márián kívül így az Úr: „Te anyám vagy, benned megtettem mindent, amit cselekedhetek, tőled mindent megkaptam, amit teremtményemtől kaphatok, te az Isten anyja vagy!” Ha ez a szózat rávilágít Mária felmagasztosítására s benne és általa emberi természetek felmagasztosítására is, mert hiszen benne, a Szentlélek közreműködése által öltöttem testet, akkor az „Istennek szent Anyja” kifejezés feltárja előttetek Isten csodálatos leereszkedését is, s azt, hogy mit tett értetek, akik ezeket olvassátok ; mert ha csak te egyedül lettél volna megváltandó, ugyanazt tette volna érted egyedül, mint amit megtett mindenkiért. Nem általánosságban váltottalak meg benneteket s nem általánosságban

juttatom nektek végtelen érdemeimet, de adom, mindegyiteknek külön-külön, mintha mindegyitek egymaga lenne a földön s mintha csak egyetlenegyel kellene törődnöm közületek! S minden pillanatban adom néktek, pillanatnyi tervem s szándékom szerint. Ha ezt jól megértitek, sokkal nagyobb jelentőséget fogtok tulajdonítani azoknak az alkalmas pillanatoknak, melyeket azért adok az idők folyamán nektek, hogy kegyelemem közöljem veletek s lehetővé tegyem, hogy dicsőségemre gyümölcsöztesseétek azt. Bennem ez tökéletesen egyszerű mozdulat s az örök jelenben történik; de bennetek, míg az idő törvénye alatt álltok, halandó életetek folyamán, üdvötök és megszentülésetek ama cselekedetek egymásutánjában valósul meg, melyek majd érdemeiteket jelentik az örökkévalóságban.

Üdvötök nem életetek egy elkülönült tényéből áll, föltéve, hogy nem lep meg a halál abban a pillanatban.

„Aki pedig állhatatos marad mindvégig, az üdvözül” (Máté, X. 22.). Azt it tudjátok, hogy a jelenvaló kegyelem iránti hűség szerzi meg a következő kegyelmet számotokra. Ennél nincs jobb előkészület. Ha elhanyagoljátok az első

kegyelmet, ha nem igyekeztek, ha nem tértek meg a hatása alatt, ha lelketek nem hajlik meg akaratom előtt, kiteszitek magatokat annak, hogy elszalasztjátok a második kegyelmet, amelyet följánlok nektek, sőt talán észre sem veszitek azt. Ettől kezdve meggyöngültetek a jó iránt; szemetek kevésbé tiszta, kevésbé látjátok meg azt, ami Istentől való, közömbösebbekké, érzéketlenebbekké váltok. Istenetek irgalmas szeretete kevésbé érinti meg lelketeket.

Ha Máriát nézitek, Isten szent Anyját szemlélitek, így szól hozzátok: „Képes lennél arra, hogy ne higgy abban, aki ennyire szeretett? Mert érted tett meg engem anyjává s anyját néked adta, hogy anyád legyen. Értsd meg kiváltságodat s bátran élj vele; az Úr semmit sem tesz hiába. Ezt is azért tette, mert szeret.”

S akit néked adtam, hogy anyád legyen — jól gondold meg — Istened anyja is! Hogyan maradhatnál érzéketlen ez előtt a nagy szeretet előtt? Lásd, mit jelentettem Máriának halandó életem folyamán, szemlélj mint csecsemőt, szemlélj első éveimben. Szeretném, ha ezt cselekednéd: légy egészen kicsivé megint. Azt akarom, hogy újból kis

gyermek légy ártatlanságodban, aláztasságodban, egyszerűségedben, függőségedben. Ha látod, hogy Istened is így cselekedett, nem csodálkozol majd kívánságomon.

**Legyünk Mária gyermekévé —
váljunk olyanná, amilyen Mária
gyermeke volt**

Ha a lélek csak kicsit megértené ezt a misztériumot, milyen boldogan akarna Mária kis gyermekévé lenni azért, hogy elnyerje misztériumom gyümölcsét! Én bizonyos értelemben megsemmisültem, elrejtettem előttem isteni képemet, hogy az ember képét öltsem fel Máriában (Filippiek II, 6—7.). Szeretném, ha Máriában levetnétek a megromlott természet képét, gonosz szokásaitokat, a test kívánságainak szennyét, hogy lelki életet éljeteztek immár, nem mint testi, hanem mint lelki emberek, szeretném, ha megfeszítenétek érzékeiteket és szenvedélyeiteket, hogy az én életemből élhessetek, abból az életből, mely Máriáé is volt s hogy benne és belőle merítsétek azt, ami én vagyok; mert én vagyok az Élet, én vagyok a létok, én a ti Istenetek és Atyátok. Emberré lettem s én, a ti Istenetek, Mária

fiává lettem, hogy ti, emberek és bűnös emberek, az én isteni életemből élhessetek, az én isteni életemben részesülhessetek. Máriát akarom anyátokul adni. Akiknek nem anyjuk Mária, akik tagadják őt s tagadják, hogy az én anyám, azokat én sem fogadom gyermekeimmé.

Az ellentét: Mária. Istennek szent Anyja. — Mária az én anyám. Mit adott értetek Mária

Milyen alázatot, milyen szeretetet kell hogy gerjessen bennetek ez a szó: *Istennek szent anyja!* Mekkora ellentét! Az én anyám! A végtelenül tökéletes s a teremtmények legnyomorultabbja! Isten, a teremtő s a teremtmények legméltatlanabbja s az anyjuk egy! És Mária Istennek, Jézusának anyja legyen és anyja legyen ennek a bűnösnek, ennek az oly sokszor hűtelen léleknek, aki előnyben meri részesíteni a gonoszt, vagy saját élvezetét, ha az örök Igazságról, a végtelen és irgalmas Szeretetről, a legfőbb Lényről van szó, ki csak jót tesz vele, s kinek minden hódolathoz joga van! Ti nem tudjátok, mibe kerültetek Máriának! Fizetett értetek minden szörnyű kínjával, melyet

Jézusért szenvedett el, minden kínjával, melyet Simeon megjövendölt neki. Fízetett értetek a lelkét átjáró kardok fájdalmával, amikor látta isteni Fiát, ki nemcsak hogy ártatlan volt, de Isten volt maga, amint az ember, kit megváltani akart s aki nem ismerte föl szeretetét, gyalázatosan pánt el vele s fizetett értetek minden érzésével, amellyel lelkében velem élte kinszenvedésemet. Ha tudnátok, mennyire együttérett velem Mária! Fízetett értetek minden szenvedéssel, melyet a tökéletesen szerető szívben az Istent sértő bűn látása okoz, a bűn látása, mely mindannyiszor újból megölni akarja fiát, s meg akarja ismételni halálos kínjait. Soha senki sem fogja megérteni Mária szenvedéseit. Szívében viselte az emberek minden bűne fölött érzett bánatot s közben szívében élt Isten szeretetének tudata; lelkében viselte az isteni Fiának adott lelkek minden hűtlenségének tudatát és mondhatatlanul szenvedett alatta. Mennyire kívánta üdvüket és megszentülésüket! Mit nem tett volna meg azért, hogy Istenének szeretete kielégüljön bennük és gyümölcsöt teremjen s hogy Jézus hasonlatosságára alakuljanak! Soha sem fog-

játok megérteni, hogy a kegyelemben való lelki újjászületésetek mibe került Szűz Máriának! Minden miattam elviselt fájdalmanak ti voltatok az oka. Mint ahogy ti okoztatok minden fájdalmat, amikor kegyelmemmel visszaéltek, még a legkisebbel is!

Mária lelkiállapota a kegyelem elleni tusakodás és a lelkek gyengeségének láttán

Láttatok néha, mint szenvednek azok akik szeretnek engem, ha valaki ellenáll kegyelmemnek, vagy megveti indításaimat; ezek ugyanis tudják, mit jelent az ilyesmi. Minél hűségesebb a lélek, annál elnézőbb ugyan, de annál jobban szenved, ha mások hűtlenek hozzám; úgy szenved, mintha őt érte volna a sérelem, mert az ilyen érzékeny lélek nem önmagáért irtózik a bűntől, a hűtlenségtől, a tökéletlenségtől, hanem énmiattam, az én kegyelmem elé vetett akadály az én kegyelmemmel szemben való ellenállás miatt. Nem olyan, mint azok, akik így szólnak: a fő, hogy én üdvözüljek, mi közöm a többiekhez, én nem törődöm velük! S az érzékeny lélek nem olyan, mint azok, akik mások tökéletlenségei-

nek, hibáinak láttára fölháborodnak s a legkisebb szálkát is ki akarják venni a más szeméből, akkor is, ha vakmerő beavatkozásukkal és szívük keménységével megbántják a másikat s nem látják meg saját szemükben a gerendát s nem tűrik, hogy bárki megérintse azt. Ez semmiképpen sem igazi erény és semmiképpen sem Isten és a felebarátunk igazi szeretete!

Mária lelke nem volt ilyen, Őszintén, tökéletesen szeretett engem és felebarátait. Minden hibátok fájt neki, mintha csak ő maga követte volna el azt. Isten anyja és a ti anyátok ott állt a szentek Szentje és a bűnös, hálátlan, atyai házat elhagyó, javait elfecsérlő, örökségét kockára tevő tékozló között. Lássátok milyen volt lelkének állapota, mennyire szenvedett! Mert ha Mária Isten anyja volt, soha nem feledkezett meg arról, mi kell majd elszenvednem az emberek Megváltójaként: Mária közt és köztem állandó és tökéletes volt az egyesülés, úgy gondolatban, mint szeretetben, vágyban, akaratban, örömben és szenvedésben. Földi életem a Megváltó élete volt s Mária élete a Megváltó anyjáié, minden szenvedésemet megtaláljátok az ő szívében is.

Ez az istenanyai méltóság, mely Máriát a mennyek legmagasabb régióiba helyezi, s mely külön, minden erényétől független dicsősége, sajátos alkalmat ad neki ahhoz, hogy az erényeket mindennél ragyogóbban megvalósítsa. Mint ahogy Isten minden küldetésében megadja az ahhoz szükséges kegyelmet, Mária kegyelmei összhangban álltak istenanyai szerepével. Ebben a minőségében vették körül és szolgálták életében az angyalok s ebben a minőségében dicsőítik őt a mennyekben, az örökkévalóságban.

Mária istenanyai hatalma

Jól tudjátok, szeretetem milyen érzelmeket ültet a gyermekek szívébe édesanyjuk iránt. A földön legengedelmesebb, legtökéletesebb, legszeretőbb gyermeke voltam Máriának. A mennyben pedig, dicsőségem ragyogásában tündökölvén, olyan dicső helyet juttatok Máriának, melyet emberi képzelet föl nem ér; rajta kívül senki sem értheti meg azokat a csodákat, melyeket benne művelek, senki sem értheti meg kimondhatatlan boldogságát. Lát engem, s összehasonlíthatatlanul jobban

szere t, mint az összes szeráfok, kerubok s az összes választottak. Szép, mint a hold s minden teremtménynél jobban sugározza vissza isteni szépségemet. Nem magasztaljátok eléggé Máriát. Szeretném, ha a maga valóságában mutatnátok őt meg az embereknek, amint belőlem meríti mindenét, amint nem magasztal s nem ad mást az embereknek, mint engem, mint bölcsességemet, szeretetemet, jószágomat s odahat, hogy a lelkek hitből, reménységből, szeretetből, igazságból éljenek. Mária a legigazibb minden teremtmény között, mert ő az, aki mint tiszta tükör, legjobban fejezett ki engem az igazságban.

Mária, mint az Atya leánya, minden teremtménynél több szeretetet kapott. S több szeretetet kapott mindenkinél, mert a Fiú anyja is. Amikor azt mondjátok: *Istennek szent anyja*, ezt az igazságot idézitek föl: mert ha Isten anyja, akkor a Fiú anyja is és anya emberi természete szerint. Mindenképpen pedig anyja az Istenembernek, anyja a Szentlélek közreműködése által, aki egyesül választotta és nektek adta ennek a szerelemnek semmihez sem fogható gyümölcsét. De ha Mária így kiválasztatott, akkor ez az Atya akaratá-

ból történt, ki kegyelmével halmozta el és szereített lányává tette meg őt, saját életét adván neki életéből.

Amikor azt mondjátok, *Istennek szent anyja*, éreznetek kell, milyen az a kapcsolat Mária és az istenség között, amelyet ünnepeltek. És úgy kellene, hogy ezeket a szavakat csak a legmélyebb tisztelettel ejtsétek ki, méltatlanságtok és alacsonyságtok tudatában, kérvén őrangyalotokat és minden angyalát az égnek, hogy egészítsétek ki tehetetlenségteket.

Az őrangyal

Élnetek kellene azzal a hatalmas segítséggel, amelyet őragyalotokkal nyujtok nektek, különösen akkor, amikor érzitek saját tehetetlenségteket. Emlékeztek, hogy evangéliumomban mondtam: a kis gyermekek angyalai állandóan előttem vannak. (Máté, XVIII, 10.). Így van ez a ti őrangyalotokkal is. Nem hiába adtam mellétek őt. Máriának is megvolt az őrangyala. Milyen viszonyban volt Máriával? Valóban őrzője, barátja volt; engedelmes, alázatos volt vele szemben Mária és semmitsem tett, amivel megszomoríthatta volna angyalát. S az angyal mily nagy tisztelet-

tel, mily nagy gonddal vette őt körül! Élő kapcsolat legyen köztetek és angyalok között s általa Mária angyalával, hogy ezzel is fölmagasztaljátok Királynőtet, Anyátokat, aki egyben Istennek anyja is. Kérjétek mindig azt az őrangyalt, akit mellétek adtam, hogy juttassa gyakran eszetekbe Máriát s hasson oda, hogy úgy viselkedjétek vele szemben, mint ahogy Isten anyjával szemben illik.

Az istenanyaság dicsősége csak növeli Mária alázatosságát

A fiú méltósága emeli anyja méltóságát és visszasugárzik reá. Nagy dolog egy pap anyjának lenni; olyan tisztesség ez, melyre méltán lehet büszke bármely teremimény. Nagy dolog egy ember anyjának lenni; de összehasonlíthatatlanul nagyobb, ha egy szent anyja valaki. Mit jelent egy szent anyjának lenni? Mit jelent Isten anyjának lenni? Nincs nagyobb felmagasztosulás ennél. Hiszen Mária érdemeivel is tetézte a méltóságot, mert mindig Isten anyjához méltóan viselkedett.

Nem gondoltatok még arra, hogy a nyert kegyelmek és kiváltságok nem arra valók, hogy hiúságtokat, kevélység-

teket növeljék, hanem arra, hogy főképen még alázatosabbak legyetek általuk? Igen, alázkodjatok meg, mint ahogy Mária annál alázatosabb lett, minél inkább elnyerte a dicsőség és tisztesség legmagasabb fokát. Minél jobban felmagasztosult, annál jobban megértette semmiségét s azt, hogy mindent tőlem kapott, mindent én adtam neki s hogy mint.annyi pogány testvér, ő is az igaz Isten tudata nélkül születhetett volna. S ezért, szeretettel hajlik le mindenkihez, akinek nála kevesebb jutott s szeretné megosztani velük kincseit. Istenanyaságának tudata alázatban tartotta meg őt, mert teljességgel méltatlannak érezte magát erre a küldetésre, erre a kiválasztottságra. S ha most azt mondjátok, hogy *Istennek szent anyja*, szeretném, ha megtanulnátok Máriától a dicséretet s a legnagyobb dicsőségben és legszentebb felmagasztosultságban való megalázkodást. Akkor fogjátok igazán megérteni az alázatosságot, amelyet oly kevesen értenek meg a maga valójában itt a földön. Minél jobban felmagasztosul az igazságban élő lélek, annál jobban megalázkodik. Minél jobban megaláztatik a kevély, annál jobban kapaszkodik fölfelé, annál

jobban megkeményíti magát; minél jobban fölemeltetik, annál jobban tetszeleg önmagának s így hazug örültté válik az igazsággal szemben. Ha az alázatos megaláztatik, még mindig azt hiszi, hogy túl magas hely jutott neki, mert hiszen az a hely, melyet jogosnak érez, az úr, a semmi; s ha bármit kap, ha bármely kitüntetés éri, jól tudja, hogy önmagában mennyit ér s az, amit kap s amit élvez, csak jobban kidomborítja előtte az ellentétet aközött ami ő s aközött, amit kapott. Azt is jobban látja, mivel tartozik a legfőbb Lénynek, aki ennyire elhalmozza adományaival. Az, aki alázatos és az igazságban él, nem lehet más, mint mélységesen, és legmélységesebben hálás.

Ilyen volt Mária. Róla kell mintáznunk életideálokat s azt, hogy miként használjátok fel a legragyogóbb adományokat.

Imádkozzál érettünk

Az ima, Mária magatartása Isten előtt

S ha így köszöntöttétek Máriát, Istennek szent anyját, nem érzitek-e, mily nagy hatalma van szívemen? Mit nem érhet el egy anya fia szívében?! S ha az a fiú nem más, mint az Isten, mi az, amit meg nem tehet általa? Mária, az Isten szent anyja, Mária a szent, a ti közbenjárótok s ezért adatott néktek; Mária imájával mindent megnyerszámotokra.

Az ima, Mária magatartása Isten előtt nevetekben. Azt a szót, hogy „imádkozni” én magam adtam néktek. Hányszor mondtam, hányszor ismételtem evangéliumomban: „Imádkozzatok! Imádkozzatok! Kérjétek és adatok néktek, mindent, amit az én nevemben kértek az Atyától, megadom néktek; mindent, amit kértek tőlem, megadom néktek. Ha imádkozni akartok, mondjátok: Mi Atyánk”. Ezt a Miatyánkot mondta el oly sokszor értetek Mária, s

ezt mondja ma is: ez lelkének kifejezője nevetekben Isten előtt.

„Mi Atyánk, — mondja velem való egyesülésében, mert egy lélek, egy szív, egy akarat velem. — Miatyánk, ki vagy a mennyekben, szenteltessék meg a te neved, jöjjön el a te országod, legyen meg a te akaratod, miképen a mennyben, azonképen itt a földön is, minden lélek, minden szív, minden akarat a Jézus Krisztusban, a Mindenség Királyában való egyessége által. A mi mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma; lásd ezeket a lelkeket, akik éhen halnak; méltóztassál megtörni nekik a kenyeret, mutasd meg nekik hová menjenek el érte, hívd el szent Eucharisziádhoz őket, mutasd meg nekik akaratodat, értesd meg velük, hogy az Atya te vagy; gondoskodjál minden szükségletükről. Bocsáss meg nekik és tanítsd meg őket arra, hogy úgy bocsássanak meg másoknak, amiképen a te bocsánatodat várják a maguk számára: add meg nekik, hogy megértsék azt, amit kérnek s amit tenniök kell, amikor ezt az imát mondják. Ne engedd, hogy a kísértésben elbukjanak, de szabadítsd meg őket a gonosztól. Amen.”

Milyen legyen a lélek, mikor imádkozik

Az ima a szegénynek érzülete, aki a jótévőhöz könyörög és feléje nyújtja kezét. Az ima a függőség és alázatosság jele s a hité, a bizalomé és a szereteté. Mária a ti nevetekben imádkozik. Tudjátok, úgy-e, hogy a mennyországban, ahová mennybemenetelemtől szent emberséggel együtt vonultam be, továbbra is vállalom értetek a közbenjáró szerepét és szüntelenül felajánlom az Atyának véretem, melyet érteket ontottam. Dicsőségemben élek ott, de az Apostol mégis azt mondja nektek, hogy bárány alakjában látott engem, aki mintha feláldoztatott volna. (János jelenések V. 6.) Mária állandóan egyesül velem ebben a följánlásomban, melyet értetek mutatok be az Atyának. Felajánl engem s ez az ő nagy imája, ez a hatalma. Mint szent, mint anya, felajánlja Jézusát. Könnyen megérthetitek, mit jelent Mária imája; ez az ima mindig meghallgattatik. Ezért nevezik Máriát „a könyörgő mindenhatósnak.” Mária szakadatlanul imádkozik értetek, szakadatlanul közbenjár minden szükségletetek érdekében, meg-

tanít imádkozni benneteket, mert ti nem tudjátok, hogyan kell igazán imádkozni. Imátok legtöbbször saját akarások kifejezője, amellyel, ha töletek függne, arra kényszerítenétek Istent, hogy azt tegye, amit *ti* láttok jónak.

Az igazi ima, mely mindig meghallgattatik, nem ez, mert ebből minden olyan föltétel hiányzik, amely felétek hajlíthatná Istent. Az egyenes ima az alázatos lélek imája, aki őszintén keresi a jót, aki igazán akarja, s aki minden tőle telhetőt megtesz azért, hogy meg is valósítsa. Az igazi ima, amely mindent elnyer, a hívő lélek imája, aki semmiségének valóságában látja magát s engem is Lényem valóságában vagyis a végtelen tökéletességben szemlél s tudja, hogy mérhetetlenül fölülmúlok őt s hogy a teremtmény meg nem érthet soha; csak egyetérthet velem. Az ima a hit, a bizalom a gyermeki szeretet sikolya; „Atyám!” . . . Az anyaszentegyház azért imádkoztat benneteket, mert én mondtam, hogy imádkozzatok. Mária is imádkozik. S ti, ismervén saját képességeitek elégtelen voltát s Mária szeretetének hatalmát, tudva azt, hogy Mária segíteni akar nekem, meg akarja könnyíteni

szívemet s meg akarja nyerni nektek azt, ami jó, elismervén, hogy sokkal jobban tudja mint ti, hogy mi az, ami nektek való, mondjátok hit-tel és bizalommal neki: „Anyám, te, aki szent vagy és minden szentnél hat-hatósabbán segíthetsz nekünk, te, aki ezen fölül Istennek anyja vagy, könyö-rögj anyai szívedben istenanyai hatal-mad erejében értünk s eszközöld ki szent Fiadtól számunkra azt, amit szí-ved sugall, s ami, tudjuk, a legesleg-jobb lesz nekünk”.

Mily nagy a gyermek bizalma, mily nagy Mária szeretetrabszolgájának bi-zalma öbenne! Érje őt, vagy szeretteit bármi baj, Máriához siet s egyszerűen és biztos hittel mondja neki: „Imád-kozzál! Imádkozzál értem! De nem csak értem imádkozzál, mert mindazt, amit magamnak kérek, aminek szükségét érzem s amit önmagamnak kívánok, ha jó, kívánom minden testvéremnek is és szándékban mindenki számára kérem tőled”.

Imádkozzunk testvéreinkkel együtt

Ha magatokévá tennétek azt a lelki beállítottságot, amelyet az anyaszent-

egyház akar kifejezni bennetek, mindig egyesülésben éreznétek magatokat testvéreitekkel. Milyen szép élet lenne ez! Milyen termékeny, milyen gazdag, mennyi lenne benne a szeretet! Követnétek Mária imáját, mert gyakran megmondottam, minden az akaraton múlik bennetek. Ha tehát azt mondjátok Máriának, *imádkozzál érettünk*, azt fejezitek ki, hogy látni akarjátok, miként imádkozik Mária, s hogy ha Mária a maga jószántából történetesen nem akarna imádkozni, azt kívánnátok, hogy imádkozzék. Így érdemetekké válik ez az akarati megmozdulás s én oly mértékben tudom be nektek Máriának ezt az imáját, amilyen mértékben akartátok.

Meg kell értenetek, hogy, ha jó dolog imádkozni másokért s ha ez a jó kívánság megvan bennetek az én jóvoltomból, még sokkal inkább megvan Máriában. S ti voltaképen nem fokozátok Mária imáját, csak az érdem lesz a tiétek. Mégis igaz, hogy valahányszor szentjeimhez fordultok és segítségükhöz folyamodtok, általuk különös kegyelem árad lelketekbe s ez a kegyelem igen nagy jótétemény. S nem adhatok-e én ugyanennek a kegyelemnek

kisebb vagy nagyobb hatóerőt, tetszésem szerint? Látjátok, ezt teszem. Ne féljetez hát, hanem imádkozzátok, de igazán mondom nektek, szeressétek Márián keresztül imádkozni hozzám; biztosabb és bőségesebb meghallgatásban lesz részetek; így döntöttem isteni terveimben. S az ilyen ima ezenfölül dicsőségemre válik s nektek érdemet szerez! Higgyétek el!

Szeretném, ha megértenétek az önmagatokért és testvéreitekért mondott ima értékét. Az ima hódolat és dicsőség nekem: semmiségteknek és királyi hatalmának elismerése, bizonyága annak, hogy ismeritek ezt az igazságot s hogy hittel követitek. Imádkozzátok, imádkozzátok úgy, mint a szegények, úgy jöjjetek hozzám, mint a szegények, Mária által.

Imádkozzunk Mária által

Szeretem látni, ha egészen kicsinyek vagytok Mária mellett: ez felmagasztosítja Királynőtöket. És higgyétek el, semmit sem veszítetek vele; az, aki legjobban felmagasztosította Máriát itt a földön, a mennyekbe magasztosul; ráragyog majd a királynő dicsősége, s a királynő külön udvari kíséretébe hívja

majd hűséges szolgálait. Ne féljeteK és mondjátok ki bátran ezt a földön: az Egyház mindig így tanított. Láthatjátok, milyen helyet ad Máriának az ünnepek között, imáiban, szertartásaiban; hány társulatot engedélyez Mária tiszteletére, annyira, hogy azok, akik nem értik, mit jelent szent Anyám, meg is botránkoznak fölötte olykor s azt mondják, hogy bizonyos értelemben az én helyemet foglalja el s mindent betölt híveim szívében. Én pedig azt mondom nektek: sohasem kérhetitek eléggé Máriát, ha jól kéríteK. S ha tévedtek, higgyétek el, Mária semmit sem tart meg abból, amit nem jól fölfogott értelemben adtok neki s hozzám csak azt juttatja el, ami arra való. Hihetitek-e, hogy Mária annyira tévedjen s annyira elnéző legyen tévedéseitekkel szemben, hogy ne helyesen juttatná hozzám, amit neki adtok? Mária nem lehet kevésbé szent a mennyekben, mint amilyen szent volt lent a földön. Mária semmit sem tart meg önmagának; mindent visszaad nekem. MenjeteK hát egészen kis gyermekek módjára eléje; föl fogja emelni imáitokat, kívánságaitokat, kéréseiteket s mindent összhangba fog hozni szándékaimmal. S ha akkor nem

nyernétek kívánságtok szerinti meghallgatást, megértitek majd, hogy Mária még jobbat eszközölt ki számotokra; mert ez az, amit Anyátok cselekszik; mindig azt eszközli ki szívetmől számatokra, ami a legeslegjobb nektek. A gyermek bízik anyjában; bízzatok Máriában, aki oly jó, oly szent és annyira szeret titeket. Átala csak jóban lehet részetek: azt fogja kieszközölni számatokra esetről esetre, ami legközelebb áll dicsőségemhez, terveimhez s ennél jobbat nem kaphattok. Ha szenvedtek, segít és megédesíti szenvedéseteket. Ha búsultok, bátorságot önt belétek. Ha sötétben vagytok, vezet. Ha gyengék vagytok megerősít. Ime, ezt nyeri el nektek Mária imája. A kegyelmet, mely világosság, segítség, ösztönzés, erő, szeretet.

Hittel, bizalommal s gyermeki szeretetetek jeleképen mondjátok hát örömben, bánatban, világosságban, sötétségben s a világmindenség minden teremtményének nevében Máriának: *Imádkozzál érettünk!* Mindazokkal egyesülten mondjátok ezt, akik ugyancsak mondják. S hányan lesznek ilyenek, a kicsi gyermektől kezdve a sír szélén álló aggastyánig! Mondjátok

mindazok helyett, akik megfelekednek róla, de tagjai egyházam nagy családjának. S mondjátok azok nevében, akik nem ismerik Máriát, hogy magához vonzza őket is és megvigye nekik az igazság fényét; hogy legalább léleken az egyházhoz tartozzanak addig is, amíg valósággal nem tartozhatnak kötelékébe s nem dicsőíthetik veletek Máriát s nem folyamodhatnak hozzá.

Milyen vigasztaló tudni, hogy ha ki mondjátok azt, hogy *imádkozzál éretünk*, nincs olyan lélek a földön vagy a tisztító tűzben, akinek meg ne nyertétek volna Mária segítségét s akin meg nem pihent volna Mária szerető pillantása, nincs lélek, akit Mária föl ne ajánlott volna Istennek, hogy a megváltás művét befejezze benne, nincs egyetlen lélek sem, akiben Mária elő ne készítette volna Isten országát!

Tévedés azt hinni, hogy megkerülhetjük Máriát

Néha kétségbe estek afelett, hogy semmit sem tudtok, semmit sem tehetek. Imádkoztatok s kérjétek Máriát, hogy imádkozzék érettetek s mindannyitokért. Siralmas látni, hogy vannak

lelkek, akik azt hiszik, hogy járatosab-
bak a szellemi dolgokban s jobban von-
zódnak másoknál a szemlélődő élet fe-
lé s mégis elhanyagolják az „Üd-
vözlégység” imádkozását, vagy csak fölü-
letesen imádkozzák, inkább ajkukkal,
mint lelkükkel s nem találnak semmi
mélységet ebben az imában, melyet a
gyermekeknek és tudatlanoknak en-
gednek át. Ezek a lelkek valójában
semmit sem értenek Isten dolgaiból s
az ellenség játszik velük. Mondjátok
meg nekik: aki nem Mária által jön
hozzám és semmit sem talál Máriában,
az ördög s a tévely áldozata. Az ördög
valóban el akarja távolítani Máriától a
lelkeket és pedig azzal az ürüggyel,
hogy egyenesen és közvetlenül küldi
őket elé; sokakban gátlást támaszt
azzal szemben, hogy Máriához fordul-
janak. Ezek küzdjék ezt le bátran s
még forróbban hívják segítségül Mári-
át: győzni fognak. De ha az ellenség
látja, hogy a lélek elgyengül, akkor
még vakmerőbbé válik. Ha látja, hogy
a lélek, akit el akar távolítani Máriá-
tól, nem fordul hozzá, amint ez kissé
nehezebbre esik, célnál van: ura a hely-
zetnek és martalékát nem engedi el.
Ha azonban megvetik, félni fog a vere-

ségtől, távol marad és más alkalommal sem támad majd annyi erővel. Menjtek hát bátran előre s ha nehezetekre esik, hogy Márián át közelítetek felém, tudnotok kell, hogy ez a nehézség nem tőlem való. Vigyázzatok, kérjétek engem, hogy megszabadítsalak s kérjétek Máriát. Ezt meg kell tennetek; anyaszentegyházam parancsolja így: nem akarja, hogy Mária nélkül éljétek s hogy ne kérjétek közbenjárását. Akarja, hogy megadjátok neki az őt megillető helyet és pedig nemcsak mintegy anyagiasan, a szertartások folyamán, hanem szívvel és igazságban.

Ha igazán az anyaszentegyház gyermekei akartok lenni, ha igazán követni akartjátok Szívemet, adjátok meg Máriának mindenben az utánam következő helyet, az első helyet, sőt hozzám is általa jöjjetek. Ez az akaratom.

Örülnétek-e, ha azért, hogy tisztelettel, szeretettel, gazdagsággal halmozzanak el, eltávolítanák tőletek anyátokat? Nem remegne szívetek, nem háborognátok? Hogy fogadnátok azt, aki el akarná őt távolítani azért, hogy jobban megközelítsen titeket, ha közönnnyel, megvetéssel néznének el fölötte? Vajjon megnyernék-e ezzel kegyeteket,

jóindulatotokat? Ellenkezőleg — az, aki tisztelettel, gyöngédséggel, odaadásal viseltetne anyátok iránt, nem nyitná-e meg szíveteket, jobban, mintha irántatok lenne ilyen odaadó? Ha ti, tökéletlen emberek, így szeretitek anyátokat és semmit sem tudátok megtagadni tőle, sőt azoktól sem, akik tisztelik és szeretik őt, mit ne tennék meg én azokért, akik alázatosan fordulnak Máriához s azt mondják neki: imádkozzál érettünk! Bízunk benned! Nem, ne úgy jöjjetek hozzám, hogy megkerülitek anyámat, vagy közömbösen viseltettek irányában. Minél jobban szeretitek, annál nagyobb lesz az örömöm öbenne. Minél inkább kéritek segítségét, annál több alkalmam lesz arra, hogy általa megnyilatkozzam s jót tegyek veletek.

Ha azt mondjátok: „*imádkozzál érettünk*”, imájának hatalmát magasztaljátok s megnyeritek kegyességemet.

Bűnösökért

A bűn. A bűn szégyene

Miután anyaszentegyházam megértette Máriát, tudva azt, hogy milyen indulatokat akarok látni bennetek — alázatosságot, mely felkészít kegyelmem és szeretetem áramlásának befogadására — kéri Mária közbenjárását és kimondatja veletek azt, amik vagytok.

Minek nevezitek magatokat? Nincs keresztény, bárki légyen is, aki el ne mondhatná magáról; mindannyitoknak meg kell vallanotok, hogy bűnösök, szégyén bűnösök vagytok. Bűnösök vagytok mind, az áteredő bűn miatt; bűnösök vagytok saját bűneitek mértéke szerint: hány bűnt követtetek el életeitek folyamán, talán halálos bűnt is, de bocsánatos bűnötök van rengeteg, kisebb-nagyobb, tudatos vagy öntudatlan, olyan, amelyet megbántatok s olyan is, amely után nem volt bánat a lelketekben. Ha tudnátok, mi a bűn! Ha tudnátok, mi *egy* bűn, egyetlen-egy, a legkisebb, a legenyhébb ellenállás a kegye-

lemmel szemben, akár hanyagságból, akár csak gyávaságból is! Hát még ha gonoszságból történt az ellenállás!

A bűn nem más, mint a teremtmény gyűlöletes önimádata. A bűn a legnagyobb veszteség. A bűnben a teremtmény bitorolja Isten helyét. A bűnben a teremtmény visszaél szabadságával s arra használja föl akaratát, hogy szembeszálljon Istennel, hogy ellenálljon Isten akaratának; a bűnben a teremtmény arra használja életét, létét, érzékeit, hogy szembeforduljon az isteni tilalommal, megtagadja az engedelmességet s a sátán pártját fogja Istennel szemben; megszegi bizonyos értelemben keresztségi kötelezettségeit és szégyenkezik Isten miatt.

Ha tudnátok, mi a bűn, irtóznátok tőle. Ahelyett, hogy csak azt a bűnt kerülnétek, mely szégyenletes az emberek előtt, úgy menekülnétek a legkisebb bűn elől is, mint a legnagyobb szerencsétlenség elől s nem felejtétek el, hogy a szakadék szélén könnyen megcsúszik az ember lába s tudnátok, hogy ha az ember kezd nem félni a bűntől, ha nem vigyáz és túlkönnyen vesz apróbb kisiklásokat, mind gyakrabban s mind súlyosabban vétkezik és

bizony nem tud megállni ezen a lejtőn.

Hát dicsekedhet ember itt a földön, mikor bűnös a neve? De mert ezt a nevet minden ember közösen viseli, úgy tűnik, mintha vesztett volna csúfságából, szégyenéből valamit. Egy szó, mely mondjuk, az arc, a járás, a ruházat egy jelentéktelen hiányosságát fejezi ki, arcotokba kergeti a vért; nagy dolgot csináltok belőle, kétségbeestek miatta. De az, hogy *bűnös* a nevetek Isten angyalai előtt, s hogy legjobb esetben is megkegyelmezettek lesztek egykor, ezt semmibe sem veszitek: kevélyen viselitek e név szégyenét. Ha megértenétek, hogy mi ez, nincs a földi életnek az a megalázottsága, amelyet észrevennétek s amely még fájni tudna szíveteknek; bárhogy megalázzanak, még mindig jobban megalázkodnátok, ha csak egyetlen kis bocsánatos bűn nyomná lelketeket. És ezt gondolnátok: mit jelent az, amit az emberek rólam mondanak, ahhoz képest, ami vagyok s ami lehettem volna, ha az Úr meg nem segít, ha vissza nem tart arról a lejtőről, amelyen elindultam a szakadék felé? Bizonyára megtettem volna, amivel vádolnak, bármily gyalázatos dolog; hiszen annyira esendő vagyok. Nem va-

gyok semmísem és semmire sem vagyok képes önmagamtól: szegény bűnös vagyok csupán, megérdemlem a megvetést és rá vagyok utalva az emberek szánalmára.

A bűnös megalázkodása

Mit szólnátok ahhoz a rabhoz, aki a börtönben ártatlanságát fitogtatja azért, mert bűne némileg csekélyebb, mint szomszédjáé. Mit szólnátok ahhoz a kevély emberhez, aki azok fölé helyezné magát, akik jóval fölötte állanak, ahhoz a tudatlanhoz, aki tudásával dicsekedne tudósok között? Ti még ezeknél is kevesebbek vagytok Isten előtt s talán ezeknél is esztelenebbek vagytok. Mert nem ismeritek a jót, az igazságot, Istent, s nem tudjátok, mivel tartoztok neki, s hogy mik vagytok, mit tesztek, amikor bűnt követtek el. Olyanok vagytok, mint a gyermekek, akik sárral játszanak s nem tudják, mi az, s a végén már nem is tudjátok, mi a bűn és mit jelent: Istent megbántani. Hányszor ítéltetek haszontalanul! Hányszor szóltok meg másokat, hányszor vagytok igazságtalanok, irigyek és mértéktelenek! Hányszor és hányféleképen vét-

keztek az alázat s a szeretet ellen! Milyen módon tisztelitek Istent? S ha tisztelitek, szívből, igazságban tisztelitek-e? Milyen hittel, milyen hódolattal, milyen bizalommal, milyen szeretettel szóltok hozzá? Gondoltok-e arra, hogy én vagyok az Úr? Mit csináltok életetekkel? Az örökkévalóság tudatában éltek-e? Mennyi gonosztevő! Síkra szálltok-e jogaimért? Hívek vagytok-e mindenki előtt keresztségi ígéreteitekhez? Te, kik nem viselnétek el, ha azzal gyanúsítanának, hogy embernek adott szavakat megszegitek, nem szegtétek-e meg azt a szavakat, melyet Istennek adtatok?

A *bűnös* elnevezésnél nincs megalázóbb a földön. Ettől olyan szégyenletes oly sok gonoszság, melyet talán megvettek, ha másokról van szó. A tolvaj, a zsugori, az iszákos szégyene az a gyalázat, amit bűnös voltuk jelent s az a bánásmód, amelyben az ilyen ember részesül. De nem sülyed-e az állatnál is mélyebbre az, aki a gonosz lélekkel vállal hasonlatosságot? Aki tudatosan igazságtalan? S van-e nagyobb igazságtalanság Isten megsértésénél? A bűnben nemcsak maga a cselekedet a rossz, melyet bűnözvén elkövettek; de

ennél is rosszabb az akaratotok lealacsonyulása.

Az ember igazi megalázottsága voltaképpen a bűn gyalázatossága; mondhatnám, az egyetlen igazi megalázás; minden más csak járuléka ennek az egyetlenegynek. A bűn az ember sajátos megalázása, mely hozzákapcsolódik, benne marad s arányban áll bűnével s azzal, amit bűnéről lelkében tud. Ezért van az, hogy egyesek egészen csekély bűnökért mélyebb alázatot éreznek, mint mások, ha halálos bűnbe esnek. S vannak, akik büszkén járnak s merik akarni, hogy önmagukért szeressék őket, jóllehet iszonyatosak az angyalok szemében a szívükben lakozó bűn miatt.

Hogy lehet az, hogy ti, bűnösök, még tetszelegtek is önmagatok előtt? Ez maga bizonyítja a bűn szörnyű pusztítását bennetek, lényetek ziláltságát, s azt, hogy mennyire fontos lenne, hogy hozzám jöjjetek, hogy fölemelkedjete, újjáalkossalak benneteket.

A bűn ziláltsága

Sok hibát követtek el, mert nem irtóztok eléggé a bűntől, mert a bűn ziláltságát nem ismeritek s mindezt

azért, mert nem ismertek engem, s így nem szerettek eléggé s gyávák vagytok, ha arról van szó, hogy engem szolgáljatok; túritek, hogy a természet minden kis készítése elragadjon s engedtek az ellenség legkisebb sugallatának.

Megmondtam már, hogy az ember lelki nevelését újra kellene kezdeni; rá kell vezetni a gyermekeket arra, hogy fölismerjék a rosszat és a jót, fejleszteni kell lelkiismeretüket, hogy egyenesek, érzékenyek legyenek; beléjük kell plántálni a becsületesség és a kötelesség tudatának érzékét, meg kell mutatni nekik, hol a helyük énvelem szemben, a hitet, melyet meg kell életükben vallaniuk, a bizalmat, mely fenntartsa, a szeretetet, mely lelkesítse, a részvétet, mely mások iránt betöltse őket s mindezt nemcsak úgy általánosságban, hanem azért, hogy tudják és vallják, hogy az enyémeik.

Ti inkább emberi szempontból szégyenlitek a bűnöket; mert vannak, akik még a gögben is dicsekedni tudnak s ez az örültség elég gyakori. Hány ember követ el alávalóságot, sőt halálos bűnt. Túriks, hogy lelkük méltósága elhomályosuljon. kiteszik magukat annak, hogy a lehető legmélyebbre, a

poklok örökös fenekére süllyedjenek s a legszörnyűbb kínok martalékaként soha ne láthassák meg Istent! Vannak ilyen asszonyok is: vannak, akik örült hiúságukban örökkévalóságuknál is többre becsülik a divatot. Mi marad meg díszes rongyaikból, mikor testük a rothadás martaléka lesz? Mikor majd lángok nyaldossák szemérmetlenül ruhátlan testüket? Mi marad az elismerésből, mellyel azok hízelegtek nektek, akik veletek lesznek a mélyben s annál jobban átkoznak majd benneteket, minél jobban hallgattak rátok. Egyszer lehull a fátyol lelkiismeretetek titkáról; milyen látvány tárul majd elétek? Ó ember, akkor egy dolog marad meg csupán: az erény vagy a bűn.

Ha ezt értenétek, bizony alázatosak lennétek Isten és ember előtt, igazán alázatosak. Mert az alázatosság megtöri a lélek lendületét, lefékezi és elsötétíti: ez az alázat a test gyümölcse, a rossz szellemé, a megcsalatkozott és sértett büszkeségé!

Az igazi alázat

Az igazán alázatos ember tudja, hogy mi ő voltaképen; tudja, hogy ő *szegény bűnös* csupán. S minél jobban tudja

ezt, hite annál világosabban mutatja meg neki Isten szeretetének nagyságát: szomorú, megalázott bűnös mivoltában úgy érzi, hogy a mindenség minden teremtményénél alacsonyabb; nem mint ha ilyenek teremtett volna isteni tervemben, de mert a bűnben lett ilyené s irtózik bűnétől. Nem irtóztok eléggé eredendő bűnötöktől. Sok lélek megtisztult tőle a keresztségben s alig jut eszébe, hogy megköszönje nekem ezt a kegyelmet. Ez a hála jótéteményeimért! Ti többiek, már csak ezért is vágyakoztatok arra, hogy nekem szenteljétek életeteket, s hogy bennem éljétek csupán.

Kérjétek hát tőlem Máriával, hogy megadjam nektek a bűn helyes megismerését. Mária olyan nagyon megértette ezt! Ettől volt mindig alázatos, éber; úgy menekült mindig a bűn elől, mint ha elkövette volna, ő is elbukott volna s nem adta volna azt nekem, amit elvártam tőle. Igen, kérjétek Máriát, hogy eszközölje ki hűségét nektek is.

Mint szegény bűnösök menjétek eléje, ki annyira tiszta, annyira szent; mint szegény bűnösök, kik nem tudják mennyire nyomorultak, mennyire szerencsétlenek s ezért nem is irtóznak

eléggé nyomorúságuktól, akik arra is képesek, hogy *szegény* kevélyek, *büszke* bűnösök legyenek, ami pedig gyűlöletes dolog. A szegény, aki szegénységének tudatában él, a bűnös, ha alázatos, még elviselhető és részvétet ébreszt. De ti ilyenek sem tudtok lenni; annyira ziláltak és igazságtalanok vagytok, hogy magatokat sem ismeritek s abban dicsekedtek, amitől pirulnotok kellene.

**Mária a bűntől való irtózással
együtt az igazi alázatosságot is
megszerzi**

Máriától a bűn megismerésével az igazi alázatosságot s a tisztaság és hűség utáni vágyakozást is elnyeritek; készek lesztek megköszönni az Úrnak, hogy annyira megvilágosította Máriát és a szenteket; dicsőíteni fogjátok őket, amiért megfeleltek adományaimnak s örülni fogtok annak, hogy dicsőségemre válnak. Kívánjátok majd, hogy mindent megadhassatok nekem, amit csak lehet s mélyen fájlaljátok majd, hogy annyira visszaéltetek kegyelmeimmal; kegyelmem erejében erősen elhatározátok majd, hogy élni fogtok vele. Így, ha azt mondjátok: *imádkozzál érettünk*

szegény bűnösökért, örömmel gondoltok majd arra, hogy legalább egy valakit találtam a földön, akinek semmi bűne nem volt s aki mindazt megadta nekem, amit szeretetem tőle várt.

Mária, bűnösök menedéke . . .

Tudjátok meg, hogy Mária, aki egészen tiszta, távolról sem lökte el magát azt, aki beszennyeződött lelkében, irgalmas szeretetem bőséges beléáramlása által s annak a szívbeli és akarati egységnek erejében, mely közöttünk lobog, megnyitja köpenyét előtte, hogy megtisztuljon, hogy visszatérjen hozzám, hogy el ne veszítse őt a gonosz és hogy győzedelmesen átalakítsa őt az én dicsőségemre.

Máriát az egyház a „bűnösök menedékének” szólítja. „Menedék” — értsétek meg jól, hogy ez mit jelent. Mindenki előtt nyitva áll s ha a bűnös félne attól, hogy felém közeledjék, nyugodtan elmehet hozzá, mert ő segítségére siet. Sohase féljetek Máriától. Megmondtam: tisztasága, szentsége nemhogy eltávolítaná a bűnöstől, de feléje fordítja szívét, azért, hogy azokban a javakban részesítse, melyek

minden gazdagsága, minden dicsősége s amelyeket annyira nagyratart. Mária jó, Mária részvevő, Mária irgalmas; mennél nagyobb a nyomor, a szegénység, annál inkább hajtja jóságos szíve a bűnös felé. Ennek a jóságos anyának fáj, ha látja, hogy fogadott gyermekei harcra kelnek ellenem, szembeszállnak terveimmel, már amennyire ezt a gonosz akaratuktól hajtva, megtehetik; Mária még akkor sem löki el magától őket, hanem feléjük fordul, hogy megtérjenek. Hányan köszönik neki üdvösségüket!... Sokan csodálkoznak ezért Márián; ezek nem ismerik a Szívemet. Igaz, hogy az igazságosság vagyok, de az irgalom is én vagyok; tudom, mennyire gyöngék vagytok, ismerem a bűn következtében bennetek élő gonosz hajlamokat, ismerem kísértéseiteket. Sajnállak benneteket és Mária, kinek szíve az én szívemhez idomult. Mária, Krisztus hasonmása, ki először vette magára Krisztus képét azért, hogy aztán tovább adja nektek, ugyanúgy szánakozik a bűnös fölött, mint jómagam, s szánalmában azt akarja, hogy a szerencsétlen hozzám visszataláljon. Mi mindent megtesz ezért! Jót jóra halmoz értük! Csodákat tettem a földön; most

is folytatom a csodatevést. Máriáról nem hallottátok, hogy csodát tett volna; mintha minden dicsőséget át akart volna adni nekem. De tudjátok, miként cselekedtem Kánában s hogyan viselkedett anyám. Ugyanúgy cselekszik ma is és én is így cselekszem.

**Milyen csodákat tesz Mária
azért, hogy megnyerje a bű-
nös szívét**

Nem sejtitek, mennyi csodát teszek szent Anyám által a *szegény bűnösök* érdekében azért, hogy megnyerjem szívüket. S valóban, sokan térnek így vissza hozzám. Ezzel tanítlak meg benneteket is arra, hogy mit kell tennetek felebarátotoként. Mondtam evangéliumomban: „Bocsássatok meg, hogy megbocsáttassék nektek; amint ti cselekszettek, úgy fognak cselekedni veletek is.” Kellett, hogy Máriában szinte túlzott mértékben éljen ez az irgalmas szeretet, mert csak így lehetett Királynőtöké s azzá minden teremtmény között, kiben legvilágosabban fölismerhetitek irgalmas szeretetemet. Megmondottam nektek: Mária tökéletes képem. Mint ahogy én a világ megváltója vagyok,

Mária szakadatlanul hozza hozzám azokat a lelkeket, akiket meg kell váltanom.

Az ember, ha vétkezett, szégyenli magát; mint annakidején Ádám, el szeretne bújni, el szeretne rejtőzni színem elől, menekülni akar előlem. Az ilyen lelket Máriával hivatom magamhoz; Máriát mutatom meg neki, mint a reménység sugarát; ő az Újszövetség szivárványa; ő tapossa el a kígyó fejét; ha hozzáfolyamodik a bűnös, Mária megszabadítja. Mint ahogy annak idején kikergettem a gonoszt a megszállottakból, úgy nyert erre hatalmat Mária is; a gonosz reszket színe előtt s arra kényszerül, hogy zsákmányát szabadon bocsássa. Ti magatok is tapasztaltátok ezt a csodát, ti magatok is láttátok, hogy a Szeplőtelen érme már önmagában is megváltoztatta a bűnös szívét. Mert hiszen hibáitokban minden bizonynal benne van az eredendő bűn okozta, s természetetekben rejlő hajlam, de azért a kísértésnek mégis csak helyet kell készítenetek lelketekben. De Mária jelenléte, érintése, sőt már képe elől is futva menekül a gonosz. Ezért van az, hogy a bűnösök könnyebben megtérnek, ha valamilyen módon Mária a

közbenjárójuk; könnyebben szabadulnak meg az ördög csapdájától.

Ti mind, kik bűnösök vagytok — mert ki nem lenne az? — gyertek Máriához, burkolódzatok tisztaságába, irgalmas szeretetének köpenyébe, mely mindig tárva áll előttetek. Nyomorúságotok biztosítja számotokra Mária irgalmát s közbenjárását; a nyomorúságnak nem áll ellent soha. Magatok is tudjátok, mi történik bennetek, ha olyas valakit láttok, aki nagyon szegény, nagyon inséges, nagyon mesebzett, beteg, tehetetlen, aki nem tud segíteni önmagán: ügye mindent megtennétek érte, pedig csak igen kevésbé jó a szívetek. Minél nagyobb nyomorban lesz az ember, annál erősebb indítást éreztek majd, hogy segítsetek. Így van ez Máriával is: még a tékozló fiú apjánál is jobban kívánja gyermekének visszatérését.

Ne féljeteK hát, s jertek ehhez a jó anyához, jertek szegényes rongyaitokban eléje, s kérjétek, hogy öltöztessen föl benneteket, kérjétek, hogy adassa rátok papommal az ártatlanság ruháját s az irgalmas szeretet köpenyét.

Az „Üdvözlégy Mária” nagy tanúsága. Lelkiismeretvizsgálatunkat végezzük Mária tükrében

Látjátok, ügye, hogy az „Üdvözlégy Mária” nagy tanúságokat rejteget; a biztos erények útjára késztet benneteket; igazi alázatosságra indít s megvaltatja véletek azt, amit csak nehezen tudtok megvallani. Világos, hogy a gögös ember megalázásnak érzi, amikor kimondja magáról: bűnös vagyok. Még megalázóbb, ha ezt nyilvánosan jelenti ki, a hívek gyülekezetében... De ti ne csak ajkatokkal tegyétek ezt, hanem szívből és igazságban. Ez az egyszerű vallomás nagy kegyelmekkel jár majd. Ti, kikben tudatos a bűn, tegyetek valomást az egész emberiség nevében. Miután imátok első részében dicsőítétek Máriát, most meggyőződéssel foglaljátok el azt a helyet, amely megillet benneteket, ne hasonlítgassátok másokhoz magatokat azért, hogy elébük kerüljétek, hanem inkább úgy éreztétek, hogy ti vagytok a legutolsók, mert talán náluk is több visszaélést követtetek el.

Mária tükrében világosabban látjátok majd vétkeiteket; jobban megértitek, mit és hogyan kellett volna cseleked-

netek, mit kellett volna tennetek Istenért. Így nem érzitek majd, hogy különbek vagytok azoknál, akik látszólag mélyebbre süllyedtek; a Szent Szűz jelenlétében a legkisebb szennyfoltot is meglátjátok majd lelketeken, mint ahogy a legkisebb porszem is meglátszik a napfényben s a hófehér vásznon.

Vannak, akik csak úgy tudják igazán jól megvizsgálni lelkiismeretüket, hogy Mária jelenlétébe helyezkednek s azt szemlélik, ami ő volt, amit ő tett itt a földön s hogy mit tett volna az ő helyükben ebben vagy abban az esetben.

Ezek nem hogy mentséget találnának vétkeikre, nem hogy dicsekednének abban, ami talán tetszetős volt az emberek szemében, de megértik Mária nagy egyszerűségében azt, ami nem volt egészen tiszta, s nem volt egészen Istenért való. A természet minden művét annak látják majd, ami igazán; mindenben csak a jót fogják látni, ami tőlem származik; s minden ami belőlük való s nem énbelőlem, semmivé válik szemükben. Máriával egyesülten s hogy összhangban legyenek édesanyjukkal s királynőjükkel, akaratum minden erejével elvetnek mindent, amit Mária nem fogadna el, amit elvetett volna.

Azok, akik szeretetrabszolgái lettek Mária-nak, mindjobban megérik Mária lelkének rezgéseit s mindjobban hozzá hasonlítanak; sokkal élesebben látják tökéletlenségeiket, hibáikat és sokkal gyorsabban állnak talpra a botlás után, azért, hogy bennük minden Jézus szeretetéért legyen.

Teli szívvel jönnek Mária elé s úgy mondják neki: „*Imádkozzál érettünk szegény bűnösökért*, te szent, te kiváltságos, te tiszta; add, hogy adományaid javunkra váljanak; eszközöld ki számunkra azt a kegyelmet, hogy ha nem is lehetünk makulátlanok, mint te, mert hiszen ez lehetetlen, mégis kivessünk lelkünk-ből mindent, ami nem szent, ami nem tiszta; mindent, ami nem Istenünk akarata szerint való. Csak ne bűnt! Csak ne bűnt többé, Mária! Távoztasd el a bűnt tőlünk mindörökre!”

Most

Segélykérés a pillanat bajában

Azt kéritek Máriától, hogy imádkozzék értetek: de hogy miért, azt nem mondjátok meg neki. Ez bizonyítja a gyermeki és határtalan bizalmatokat. Ha kérjétek, hogy tegyen szíve szerint. Ez szép hódolat a bölcsesége, jósága, hatalma előtt. Csak figyelmét hívjátok föl magatokra, vagyis kifejezitek, hogy készek vagytok a kegyelem befogadására s arra, hogy együttműködjétek a kegyelemmel, mihelyt elnyertétek, azaz mindjárt, ebben a pillanatban. Ezzel megvalljátok, hiszitek, hogy Mária olyan jó, annyira készséges, hogy abban a pillanatban imádkozik értetek, amikor erre megkéritek. Igen, ha kéritek s készek vagytok rá, hogy elfogadjátok könyörgésének gyümölcsét, *most* imádkozik értetek Mária.

Mennyi világosság sugárzik rátok ebből a *most-ból*, amikor az Üdvözlégyet imádkozzátok. Valahányszor kiejtitek, tudjátok, hogy Mária imádkozik. Meg-

teszi azt, amit vártok tőle. Van-e drágább, értékesebb valami ennél az „Üdvözlégy”-nél, mely ily hatalmas segítség záloga.

S gondoljátok meg, keresztények, hogy minden pillanatban egy üdvözlégy hangzik el valahol a világon s hogy ez az ima értetek száll az ég felé. Mert az, aki mondja s így szól: Imádkozzál *éretünk* szegény bűnösökért, „*most*”, nemcsak önmagáért kéri, hanem mindazokért, akik elismerik bűnös voltukat, elnyerik *most* Mária imájának gyümölcsseit.

A jelen pillanat

Ez a *most* a lelkünk jelene s egyedül ez a jelen a tiétek. A múlt fölött már nincs hatalmatok, a jövő pedig még meg sem született. Csak a jelennel rendelkezhetek, csak a jelent állíthatjátok örökkévalóságtok szolgálatába. S ti azt kéritek Máriától, hogy ebben a jelenben imádkozzék értetek, hogy megkapván a kegyelmet, azonnal és hiven értékesítsétek. Semmi sem oly rövid, semmi sem oly nagy, semmi sem oly megszentelésre méltó, mint ez a JÉLEN; semmi sincs, ami ennyire értékes lenne számotokra; mert egyesegyedül

EZZEL. A JELENNEL MUNKÁLJÁTOK ÖRÖKKÉVALÓSÁGTOKAT. Amikor színem elé kerültök, csak ezt a jelent fogom számonkérni tőletek; életek jelenje fölött fogok ítélni. Eből láthatjátok, mennyire fontos, hogy megszenteljétek a jelent, s hogy szét ne forgácsoljátok semmiségek, haszontalan szórakozások, a múltnak értelmetlen s végnélküli felhánytorgatása kedvéért. Mindez csak arra jó, hogy elfecsérelje a *jelent*, elvegye erejét, s bezárja lelketeket a kegyelem elől, mely Márián keresztül árad Szívemből s amelyet Mária kér számotokra ebben a *jelenben*. Ugyanilyen hiba, ha a jövőn töprengtek s hiábavalóan aggodalmaskodtok! Hiába és haszontalanul nyugtalanoktok, csak ártotok lelketeknek vele: kivonjátok magatokat a kegyelem hatása alól s nem engedelmesskedtek indításaimnak.

**Sem a múltban, sem a jövőben:
csak a jelenben van az, amit Isten
a lélek számára akar**

Én mindig a *jelenben* működöm lelketekben. El ne felejtsetek: ha kerestek, máshol ne keressetek. Nem vagyok abban, ami tegnap történt, sem abban,

ami holnap fog történni, de kegyelmemmel ma hajlok fölétek, ma, most, a *jelenben*. Nekem minden a jelenben történik, minden jelen marad; tudom, nem így van nálatok: kicsinyek vagytok s ezért csak a múltó pillanatot *adom* nektek jelenül, s csak a pillanat által vagytok érintkezésben velem; a tűnő pillanatban közlöm veletek akaratomat s ugyanabban a pillantban egyesülhet akaratotok az enyémmel. Bele ne veszszetek a multba, vagy a jövőbe; ez az ördög csapdája s igen nagy veszedelem. Bölcssek legyetek s el ne felejtsétek, hogy a multat meg nem történtté tenni nem tudjátok. Csak egyet tehettek, ha úgy vélitek, hogy rossz a múlt; most, a jelenben határozzátok el, hogy minden rossz szándékot, rossz akarást elnyomtok magatokban, mindent, ami akár betegségből, akár hanyagságból, akár gonoszságból nem volt szerintem való. Ha eszetekbe jut valami, amit elkövettetek, nincs az az erőfeszítés, melynek árán visszaszívhatnátok azt, ami megtörtént; de ha visszavonjátok azt, ami akkor nem volt akaratommal egyező s akaratotokat rábírnátok arra, hogy azt akarja, amit én akartam akkor, jóvátettétek a hibát s én irgalmas-

ságomban megbocsátok. Így azután a jó szándék még a multat illetően is végtelen érdekekkel boríthatja be a rossz cselekedetet s főleg a szentségek erejében, véremmel moshatja le azt, ami elítélendő volt életekben.

Éppen így annak sincs értelme, hogy a jövővel törődjeteK, mely talán nem is lesz a ti jövőtök, vagy legalább nem úgy lesz a tietek, ahogy azt emberi előrelátásokban képzelitek. Megmondtam: „Ne aggódjatok a holnapért; a holnapi nap gondoskodik magáról.” (Máté, VI. 34.) Ne aggódjatok sem lelkiekben, sem testiekben, s ne töprengjeteK azon, hogy mit kell majd mondanotok ebben vagy abban a nehéz helyzetben; ha majd az a jövő jelenné lesz számotokra, Mária fog imádkozni értetek s Lelkem közli veletek, hogy mit tegyeteK vagy mit mondjateK s hogyan használjateK ki leghelyesebben a *jelent*.

Mária szép egyszerűsége

Ilyen volt Mária szép egyszerűsége, így volt mindig hű, így volt mindig tiszta; mert olyanok vagytok természettől fogva, hogy nem élheteteK meg ugyanakkor a multat, a jövőt, s a je-

lent: ha lelketek egy dologgal foglalkozik, nem foglalkozhat ugyanakkor egyébbel is. Ha tehát nem velem foglalkoztok, ha akarátotok nem egyezik az enyémmel a *jelenben*, nem nyerhetitek el a kegyelem teljét: csak valamit kaphattok belőle, hol többet, hol kevesebbet.

Mária lelke a *jelenben* mindig benem maradt, készen arra, hogy befogadja, amit adni akarok neki akkor, abban a pillanatban, készen arra, hogy együttműködjék velem s visszaadja azt, amit adtam neki. Élete egyszerűen, tisztán folyt le s mindig a *jelenben*. Most ebben a jelenben imádkozik értetek s ennek a jelennek kéri kegyelmemet. Ha tehát olyan állapotban akartok lenni, hogy be is fogadjátok azt a kegyelmet, melyet Mária eszközöl ki számotokra, úgy a jelenben legyetek ti is, ahogy az anyaszentegyház adja elétek az „Üdvözlégyben”. Az a *most* mindig úgy találjon rátok, mint annak idején Máriára; egyszerűségben, mint ahogy az Isten szolgálóleányához illik. A szolgáló egy akarattal ölel fel mindent, amit Ura akar s amit csak kívánhat tőle; de megérti, hogy nem végezhet el mindent egyszerre s hogy az Úr

akarata csak „pillanatról pillanatra” valósulhat meg. Ez így van nálam is: öleljétek egész szívvel magatokhoz teljes akarattal mindazt, amit akarok, de ne feledjétek, hogy a megvalósítást csak abban az egymásutánban kívánom tőletek, amelyet pillanatról pillanatra jelenként állít elétek isteni akaratom. S ha azt vállaljátok, ami még vagy már nem jelen, akkor saját akaratotok vállalal olyasmit, ami mértéken felül megterhel, megbénít és felborít benneteket; az ilyesmi bemocskol, ahelyett hogy megtisztítana s nem szentel meg úgy, mint az, ami az én akaratom szerint való.

Az „Üdvözlégny” kincsei

Ha jól megértettétek, az „Üdvözlégny” elimádkozása mindannyiszor jelen akaratom teljesítésére fog indítani benneteket. Akarjátok ezt kérni Máriától. Minél komolyabban elmékedtek majd ez igazságok fölött, melyek az egyszerű valóságot s rólátok való akaromat fejezik ki csupán, annál jobban mélyedtek el bennük s annál inkább éltek majd belőlük. Nem is sejtitek, mennyi világosság, mennyi kegyelem forrása az „Üdvözlégny Mária”.

Lássátok meg azt is, hogy az „Üdvözlégység” elimádkozása mennyire összekapcsol benneteket testvéreitekkel Máriában; az „Üdvözlégység” jelenti a legkiválóbb, leghatékonyabb, legtermékenyebb apostolkodást. Benne valóban Mária szeretetrabszolgáivá lesztek, mert szolgálatotok dicsőítéséből áll, vele egyesültök benne, hogy engem dicsőítsetek, kíséretében jártok, hogy aztán bemutasson benneteket nekem. Szolgáltok Máriának, ha szomjazva várjátok tőle azokat a kegyelmeket, melyeket az ő kezéből akarok rátok árasztani. Gondoljatok egyszerűen egy nagyon jó királynőre, s a királyra, aki a királynő keze által akarja szétosztani adományait. S ha övé lenne a világ minden gazdagsága, mit érne vele, ha senki sem akadna, aki kívánná adományait és jótéteményeit. S nem tennénk-e bizonyos értelemben jót vele, ha kérni mennénk hozzá, hogy aztán mindjárt bizonyosságot tegyünk nagylelkűségéről s jóságáért dicsőítsük?

Éljünk Mária által a jelen pillanatában

EgyesüljeteK szívesen Mária imája által mindazzal, amit ebben a pillanat-

ban, minden teremtményem felől akarok. Egyesüljetek imában Máriával s mondjátok vele: „*Most*, Atyám, legyen meg mindaz, amit a „Miatyánkban” kérek tőled! *Most*, igen és minden teremtményben, nemcsak azokban, akik bűnösöknek vallják magukat s akik megigazultak, hanem a bűnösökben is Mária által, szeretett leányod mindenható imája által ó Atyám, Anyád által, ó Fiú, hűséges jegyessed által ó Szentlélek. A bűnösök szentekké váljanak, választott edényekké, a te dicsőségedre, tedd meg másokkal is, amit Szent Ágostonnal, Szent Pállal cselekedtél, ismételd meg a jelenben is; szenteltesd meg a te neved; jöjjön el most a te országod; legyen meg most a te akaratod, amiképpen mennyben, azonképpen itt a földön is; add meg most nekünk a mindennapi kenyerünket; most bocsásd meg bűneinket, amiképpen mi is megbocsátunk most az ellenünk vétkezőknek; most ne vígy minket a kísértésben s most szabadíts meg a gonosztól! Most részesüljön minden lélek ennek az imának hatásaiban, most egy kegyelemmel többet: most bőségebb kegyelmet az egész világra!” Ha tudnátok, mit nyerhettek el, ha szíve-

tekben kiáltva együtt imádkoztok Máriával s úgy kériitek *most*, amit kériitek!

A maga teljében éljétek a mostant, a jelent, éljétek Mária imájában, borítsátok magatokra ezt az imát, mely az élet forrása, az élet kiteljesülése lesz számotokra. Mária imája azt az életet meríti belőlem, amelyet aztán belétek áraszt, hogy éljétek, erősödjétek, táplálkozzatok, mint ahogy az anya cselekszik gyermekével. A *most*, amely magába zárja Isten rátok vonatkozó teljes akaratát s amely Mária tápláléka volt annakidején, nektek is táplálék legyen *most* és mindvégig!

És halálunk óráján

Fordítsuk magunk felé Mária oltalmát halálunk pillanatában

Nem csak azt kéritek Máriától, hogy most imádkozzék értetek; az anyaszentegyház minden szükségletetekre gondol s szívetekbe, ajkatokra teszi azt, amit akarnotok, amit kérnetek kell.

Van életeteknek egy pillanata, mely különösen döntő, mert egész örökkévalóságtok ezen fordul meg; ez halálotok pillanata. Tudjátok: „amerre a fa dől, ott marad”: amilyen állapotban találtatok, abban is maradtok. Az ellenség azonban lesben áll s el akar ragadni Teremtőtöktől, Megváltótöktől s el akar veszteni benneteket mindörökké. De én itt vagyok s itt van hatalmas kegyelemem; kegyelemem csodákat tesz abban a pillanatban s Mária védenceit nem éri utól a Sátán keze.

A végső kitartás kegyelem s önmagatöktől nem vagytok képesek reá. Ezt a kegyelmet, ezt a kiváltságot én sze-

reztem meg nektek, ezt a természetfölötti adományt halálommal érdemeltem ki számotokra s azt akarom, hogy ezt a kegyelmet is Mária közbenjárására nyerjétek el. Ha kériitek Máriát, egészen biztosan: mellettetek lesz majd *halálotok óráján*.

Megmondtam nektek, a gonosz lélek fél azoktól, akik Mária védelme alatt állanak, mert néki Mária „olyan rettegetes, mint a harci rendben felálló sereg”. (Énekek éneke VI, 3.) Mária azt a kiváltságot nyerte Istentől, hogy eltaposhassa a Sátán fejét. Milyen jó, *ha halálotok órájára* igénybe veszitek ezt a drága segítséget! Annál is inkább, mert hiszen nem tudjátok, milyen állapotban lesztek, ha eljön a nagy pillanat: hirtelen tör-e rátok? Öntudatnál lesztek-e? Milyen lesz a lelketek? Olyan gyöngék vagytok! Mi és kik vesznek majd körül? Minden időben, minden helyen, mindenféleképpen jöhet a halál: betegségben, szerencsétlenségben hirtelen, álomban, úton, segítség nélkül, pap nélkül, szentségek nélkül. Milyen jó lesz, ha imáitokkal megszerezétek Mária drága segítségét, a jóságos Szűzét, aki egy imát sem hágy meghallgatatlanul!

Az „Üdvözlégy” minden egyes szavából fonjatok koronát neki s legalább egyszer napjában ajánljátok föl neki azt. Nem sok: de Mária nem hagyja válasz nélkül azt a bizakodó kiáltást, azt a dicséretet, melyet olyan lélek küld feléje, akit gyermekéül fogadott.

Máriát bírni, nagy jótétemény

Nem értitek, mit jelent Máriát bírni, ti, kik birtokában vagytok ennek a kincsnek, s legkisebb gyermekkorotok óta megszoktátok ezt a kiváltságot. Milyen nagy békét, milyen édes vigaszt merítenek azonban Mária tiszteletéből azok az áttértek, akik nem ismerték azelőtt az anyaszentegyházat! Megbecsülik életükben és megbecsülik haláluk pillanatában. Megbecsülik saját szempontjukból, mert mily boldog reménység forrása az a tudat, hogy ez a jószágos királynő támogatja őket, kit az egyház a „Mennyek kapujának” nevez s aki, miután közbenjárt gyermekeiért életükben, nem hagyhatja el őket akkor sem, amikor utolsó útjuk előtt állanak. Milyen fogadtatásban lesz részük azoknak, akik Mária bensőséges szövetségeseiként érkeznek a mennyországba! Csak az örökkévalóságban fogjátok

megérteni, mit jelentett nektek Mária tisztelete! S milyen nagy segítséget, mily nagy enyhülést jelent nektek, akik itt maradtok a földön, hogy amit ti meg nem tehettek — mert abban a pillanatban a távozó lélek szükségképen egyedül marad Istenével — Mária mindezt megteszi helyettetek, körülveszi kedveseiteket, hogy a lehető legkedvezőbb helyzetben lépjenek Isten elé. Ha elhagyták gyermekkoruk Istenét, biztosan volt valaki, aki Mária segítségét kérte értük. S tudjátok, hogy Mária közbenjáró hatalma mit jelent: menjetek eléje, bízátok rá a legmegrögzöttebb bűnösöket; nékem nagy dicsőségem, ha Mária által téríthetem meg őket; ezt megérthetitek mindabból, a mit eddig mondtam néktek. Menjetek hát bizvást Máriához. Bármit akartok tőlem, kérjétek tőle. Bármit akartok adni nekem, vigyétek hozzá. Mindent csak Márián keresztül vegyetek; mindent Márián keresztül adjatok. Életetek egyesüljön Máriával és semmit se találjak bennetek, amin nincs az ő bélyege, Ez nektek nagy jó, neki pedig nagy öröm. Ha majd az utolsó napon elhagyjátok a világot s ő bevezet az örök házába benneteket, megmaradtok örömé-

ben, dicsőségében mindörökké. A ti dicsőségetek ő benne lesz s én bennetek abban a dicsőségben dicsekszem, amit benne lelek.

A Mária-nak szentelt lelkek kiváltságai

Ha még van bennetek valami, ami tisztulásra szorul, hittel higgyétek, hogy Mária különlegesen pártfogolja azokat a lelkeket, akik életükben őbenne bizakodtak. Hát még milyen gondja lesz azokra ennek a jóságos anyának, akik érte áldozták föl mindenüket. Azt hiszitek, hogy sokáig hagyná önmagától távol azokat, akik a földön szeretetabszolgai lettek? Mária közbenjár értük s ha úgy igyekeznek élni, ahogy kell, hozzájuk való jogára hivatkozik s felékesíti őket, kik hívek maradtak hozzá. Imádkozzatok, hogy sokan megértsék, mit jelent az, ha valaki Máriáé, hogy megértsék milyen nagy kincsekkel jár ez a szolgaság életben-halálban egyaránt.

Jó Mária szolgáljaként meghalni!
Mert Mária szolgálja nem veszhet el;
sőt, nagy fényesség vár rá a mennyországban. Ott is Mária szolgálja lesz: szolgálja lesznek udvara, fényes kísérete.

A bölcs előrelátás

Ha kéritek Máriát, hogy imádkozzék értetek „halálotok pillanatában”, érte-tek, „szegény bűnösökért”, biztos, hogy védelmetekre siet abban a pillanatban. Ezt a kegyelmet megadott lejáratra ké-ritek s biztos, hogy megnyeritek akkor is, ha talán tudni sem fogjátok. Milyen bölcs előrelátás! Hisz nem tudhatjátok, hogy öntudatnál lesztek-e halálotok pil- lanatában! EgyesüljeteK hát szándék- ban jóelőre mindazzal, amit Mária az utolsó pillanatban kér majd számotok- ra. Akaratában máris egyeztetek min- denbe bele, mint a kis gyermek, ki anyja keblén pihen s mindent jónak talál, amit anyja tesz vagy akar. Az anya jár, beszél s cselekszik gyermeke helyett, mert a gyermek semmit sem tud és semmit sem tehet.

Teljes egyesülés Máriával halálunk pillanatában

Ennél is többet tegyetek. Ne csak az- zal egyesüljeteK, amit Mária halálotok pillanatában akar kérni és tenni érte- tek, de azzal is egyesüljeteK, amit sa- ját nevében s a lelkek nevében kíván cselekedni. EgyesüljeteK Máriával, a-

mikor az imádandó Szentháromságot magasztalja, amikor a „Miatyánkot” mondja el velem. Minthogy a *most*-ban egyesültök velem, úgy egyesüljétek velem az utolsó *most*-ban is, amikor azt már talán öntudatosan nem tehetitek. Így utolsó megmozdulástok itt a földön az lesz, hogy Mária imájával egyesüljétek s általa lelketeket, szíveteket, egész valótokat kezembe teszitek. Rejtőzzetek el Mária szívébe mindörökké, hogy benne, általa s vele dicsérjétek s dicsőítsetek.

Imádkozzatok együtt Máriával minden haldokló lélekért. Amikor azt kéritek Máriától, hogy így imádkozzék értetek, azonosítjátok magatokat vele. Olyan, mintha az az ima a ti akaratok folyamánya lenne, mintha a tiétek lenne bizonyos értelemben anélkül, hogy Máriát kifosztanátok, vagy megkárosítanátok azokat, akik hozzátok hasonlóan kérik Máriát, hogy egészítse ki azt, amit ők csak hiányosan tudnak megadni s így nagyobb dicsőséget, nagyobb örömet adnak nekem. Máriának dicsősége az, ha így anélkül, hogy bármit is vesztené, isteni jószágom új kegyelmeivel gazdagíthat benneteket az ő kedvéért. Mert szentjeim nyereségnek

veszik, ha nemcsak ők maguk szolgál-
nak s dicsőítenek, de hozzájárulnak
ahhoz, hogy mások is ismerjenek, sze-
ressenek, szolgáljanak, dicsérjenek. Ezt
a kiváltságot Mária mindenkinél na-
gyobb fokon nyerte el... Nem mondot-
tam-e: „aki pedig cselekszik és tanítja,
annak nagy lesz a neve a mennyek or-
szágában”. (Máté V. 19). Aki szeretet-
tel segíti testvérét, részesül testvérenek
javaiban. S tudjátok, mennyi része van
Máriának minden választottam kincsei-
ben, neki, aki olyan jól tudta akarni
azt, ami jó s oly buzgón, oly alázato-
san kérte, hogy mindenki megte-
gyem azt, amit tenni akarok s aki azt
szintén oly nagyon akarta. Az, amit
Mária mindnyájatokra nézve külön-kü-
lön akart, jobban emelte dicsőségemet,
mint ahogy azt ti hűtlenségeitekkel
megnyirbáltátok: jóvátette mindazt, a-
mit ti dicsőségemet illetően vétkezte-
tek. Ha pedig egyesültök akarásban Má-
riával, lássátok, mennyi jót kaptok
majd, mennyire meggazdagodtok s
mennyire megdicsőíttek engem! Úgy
öltözzetek új ruhákba, mint a szegé-
nyek. Úgy gazdagodjatok, mint a sze-
gények, akik nem felejtik el inségüket.

Egyesüljete Mária imájával mind-

azokért, akik a földön élnek, „most és haláluk óráján”, mindazokért, akik vannak és lesznek az idők végezetéig, hogy úgy mint ti, ők is gyarapodjanak kegyelemben most, ebben a pillanatban. Különösképen egyesüljeteK Mária imájával mindazokért, akik ebben a pillanatban lépnek majd ítélőszékem elé. Ha ezt megteszitek, s nemcsak most egyszer, hanem gyakran teszitek, ez a bizalom megörvendeztetí majd Mária szívét; anyái szíve boldog lesz, ha látja, hogy ilyenformán szeretettel gondoltok testvéreitekre. Mikor önmagatokért imádkoztok, szegény bűnösökért, utolsó pillanatotokra gondolván, halálotok pillanatára, kérjétek jó anyátoK, hogy különösképen azokért imádkozzék, akik abban a pillanatban élík utolsó órájukat, hogy utolsó cselekedetük itt a földön termékeny ima legyen, mely Mária által meghozza gyümölcseit az örökkévalóságban.

Ti, akik ezt olvassátok, örvendjeteK arra a gondolatra, hogy mi mindent tehettek Máriában, Mária által idelent most, a halálotok pillanatában s az örökkévalóságban. Kérjétek hát Máriát, hogy mikor halálotok pillanatában imádkozík értetek, egyesítse halálotokat

saját halálával s így az enyémmel is, változtassa halálotokat a legteljesebb hódolattá, mellyel ti, „szegény bűnösök”, kiknek megbocsáttatott, ti boldog diadala az irgalmas szeretetnek, hódoltok Isten előtt. Boldog és békés lesz lelketek utolsó percekben, ha arra gondoltok, hogy amit ti nem tehettek, azt megteszi helyettetek Mária abban a pillanatban!

Akarjátok, kívánjátok, hogy mindenki egyesüljön veletek abban a lelki mozdulatban, amelyet tenni akarnátok: ez gazdagítja dicsőségemet s egyházam minden egyes tagjának javára válik.

A halál a hit fényében. A halál, ha Máriát nézzük

A bűn büntetése a halál. De menyire más lesz a jellege, értelme, ha az én világosságomban szemlélitek. Én magam is vállaltam, hogy megválthasalak, hogy Atyámmal kibékítselek benneteket. S a bennem és általam való halál a szeretet bélyegét öltötte magára. Igen, a halál, mely a bűn gyümölcse volt s az engedetlenség következtében jött a világba, engedelmeségem által a bűn orvossága lett. Ha

velem együtt fogadjátok el a halált, akaratom iránti engedelmességből, mint bűnösök, hogy ezzel is törlesszettek némiképpen az isteni méltóság és isteni szentség iránti adósságotokat, akkor ez a halál módot ad nektek a legtökéletesebb engedelmesség gyakorlására, akkor ez a halál fölszabadít a bűn elkövetésének lehetősége alól és mindörökre az Életbe visz át benneteket. A halál teszi lehetővé, hogy a legnagyobb szeretet indulatában cselekedjete.

Akartam meghalni, hogy bebizonyítsam szeretetem végtelenségét. Ti is szeretetből fogadjátok el azt a halált, melyet el kell szenvednetek. Mondjátok nekem, hogy mivel szeretetből haltam meg értetek, anélkül, hogy alá lettem volna vetve a halálnak, most ti is, nem azért haltok meg szívesen, mert akár akartok, akár nem, meg kell halnotok, hanem mert én akarom, s készséggel haltok meg bármely órában, bármely pillanatban, bármely módon, akkor és úgy, ahogy én kívánom. Mondjátok, hogy bármit válasszak, azt kívánja szívetek is s hogy mindenről lemondtok, ami akaratommal ellenkezőké s hogy akarjátok, hogy ez az aka-

rástok megmaradjon bennetek mindörökre, s bizony mondom nektek, mindörökre tiétek marad annak érdeme, hogy halálotokat önként, szeretetből fogadtátok el.

Igy tett Mária, szent Anyám. Máriát kivonhattam volna a halál törvénye alól, mert ő volt a szeplőtelenül fogantatott s még bocsánatos bűnt sem követett el soha. De áldozatom tiszteletére ő is meg akart halni, egyesülni akart velem, el akarta fogadni a halált, hogy ezzel megadja szeretetének legnagyobb bizonyítékát nekem. Ezért, bizonyos értelemben túltett minden más teremtményen és senki sem volt hozzám annyira hasonlatos, mint Mária. Fogadjátok hát el Anyátokkal együtt önként és jó szívvel a halált akkor és úgy, ahogy én akarom. Abban a szándékban, hogy mindig felújítjátok ezt az indulatot lelketekben utolsó percetekig, bizalommal mondjátok el az „Üdvözlégyet”.

Teljesedjék hát be utolsó cselekedetek e világon Mária imájában s ez a jó anya maga vezessen át az időből az örökkévalóságba.

Mária megédesíti a tisztítótűzet

Ha át kell mennetek a tisztítótűzön, Mária kegyes lesz irántatok: megédesíti majd a lángokat s imáival megrövidíti a szenvedés idejét, mert abba a lelkiállapotba helyez, amely egyedül alkalmas arra, hogy teljesen kielégítse az isteni igazságosságot. Arra indítja majd híveit, hogy fohászkodjanak érteket; azok, akik javaikat neki adták, azzal fogják megörvendeztetni Édesanyjukat, hogy mindent följánlanak értetek. Így a mennyben még bensőbbben, még teljesebben fognak egymással egyesülni a gyermekei. Akik tökéletesebben voltak az övéi, jobban fogják benne szeretni egymást, szorosabban lesznek egyek őbenne. Az „Üdvözlégy” legyen az a kötelék, mely az angyalokkal, az üdvözült lelkekkel összefűz s mindazokkal egyesít itt a földön, akik királynőjüket látják Máriában, akik tisztelik s szeretetük hódolatát teszik lábai elé.

Amen

**Belekapcsolódunk minden imába,
mely Máriát dicsőíti s amelyet
Mária mond értünk**

Az a szó, amely minden szolgálójának egységét összefoglalja, az „Üdvözlégy Mária” utolsó szava: az AMEN, az ÚGY LEGYEN! *Amen* minden dicséretre, mely Máriának szól az angyali üdvözet első részében! Az *Amen* határozott és alakot öltött akaratotok cselekvése, az *Amen* egyesülétek azzal az imával, melyet Máriától kértek a magatok számára.

Ez az *Amen* egyesít benneteket Mária földi és mennyei udvarával. Szívetek mélyéről törjön ajkatokra: egész lelketeket tegyétek bele. Még ha nem is értenétek a Máriának szóló szép dicséretet, nem értenétek annak az imának átfogó mélységét, amelyért könyörögtek, sem azt, hogy mit kér, mit akar ez az ima, annyit mindig mondhattok, hogy „*Amen!* Igen, akarom, akarom

Máriának ezt a dicséretet, akarom imáját, akarom mindazt, ami Ő, akarom mindazt, amit Istenért, értem s az összes teremtményekért tesz; nincs semmi, ami édesebb, biztosabb, jobb lehetne számomra. Máriában akarok megmaradni, hogy megtaláljam Istent. Bence van Jézusom; Mária adja Jézust nekem. Máriát sohasem találom Jézus nélkül; s ha én nem is látnám, Jézus ott rejtőzik benne, tudom. Az, ami Erzsébettel s Keresztelő Szent Jánossal történt, mindig igaz; Mária Jézust hozza nekem, mikor felém jön, Jézus működik bennem, amikor Mária által kegyelmekben részesülök. Mária közbenjáróm s én nem állhatok meg nála; Mária Jézushoz visz engem.” Igen, ezt méltán mondhatjátok; mert íme, ezt jelenti Mária. *Az AMEN Mária koronájában.* Legyetek hát Mária számára élő *Amenek*; legyetek koronájának az az elrejtett kis csillaga, mely dicséretének, imájának tüzét sugározza szerte:
 Amen!... *üdvözlégy* Mária: Amen! Alleluja!
 Amen!... *malasztal teljes*: Amen! Alleluja!
 Amen!... *az Úr van teveled*: Amen! Alleluja!

Amen!... *áldott vagy te az asszonyok között: Amen! Alleluja!*

Amen!... *és áldott a te méhednek gyümölcse: Jézus: Amen! Alleluja!*

Amen!... *Asszonyunk Mária! Szent vagy Mária! Amen! Alleluja!*

Amen!... *Istennek szent Anyja: Istennek vagy szülőanyja! Amen! Alleluja!*

Amen!... *Imádkozzál érettünk! Amen! Alleluja!*

Amen!... *bűnösökért! Amen! Alleluja!*

Amen!... *Most! Most imádkozzál és Amen minden imádhoz! Alleluja!*

Amen!... *és halálunk óráján! Amen! Amen! Amen! Minden úgy legyen, ahogy te kéred számunkra, minden úgy legyen, ahogy abban a pillanatban cselekszel! Alleluja.*

Amen!... *az angyalok és üdvözültek énekéhez! Minden imához, mely a te imáddal egyesül! Alleluja!*

*

Üdvözlégny Mária: ebben egyesülünk az angyalok leereszkedésével és az üdvözült lelkek hódolatával, minden teremtmény hódolatával KIRÁLYNŐJÜNK előtt, amikor szolgálóéánynak vallja magát.

Malasztal teljes: ezzel azt a Máriát dicsérjük, kit Istene isteni gazdagsággal árasztott el, olyan bőséggel, mint senki mást.

Az Úr van teveled: ezzel azt a Máriát dicsérjük, kit megelőzött az Úr, amikor föléje hajolt s ki megmaradt ebben az egyesülésben.

Aldott vagy te az asszonyok között: ezzel azt a Máriát dicsérjük, aki a legmagasztosabb áldást s Isten szeretetének s kiválasztottságának jeleit nyerte el, aki elnyerte, hogy minden fáradozása, minden vágya és minden szándéka termékeny legyen.

És áldott a te méhednek gyümölcse:
Jézus: ezzel dicsőítjük Máriát isteni anyaságáért s azért, hogy az emberiségnek adta a Megváltót, dicsérjük vele Mária dicsőségét isteni Fiában s azt a semmihez sem fogható örömet, amelyet benne lelt.

Asszonyunk Mária: ezzel Mária szentségéhez kiáltunk s szentségét dicsőítjük.

Istennek szent anyja: ezzel Máriát legmagasztosabb nevével szólítjuk s legnagyobb méltóságával illetjük.

Imádkozzál érettünk: ezzel megvalljuk közbenjárásának hatalmát.

Bűnösökért: ezzel megvalljuk nyomorúságunkat s az irántunk való irgalmas szeretetének jóságát.

Most: ezzel a jelenért könyörgünk hozzá.

És halálunk óráján: ez a bizalom sóhaja akkorra, amikor minden szökik előlünk s magunkra maradunk.

Amen! Úgy legyen! Ez a dicséret igentelése, a Mária imájába való beleolvadás azért, hogy a dicséret Istenhez szálljon s hogy az ima tökéletesen megvalósuljon bennetek.

Mária nevei

Minél többet elmélkedtek az „Üdvözlégység” fölött, annál több világosságot adok majd nektek. Egyesüljétek szorosán minden lélekkel, aki ezt az imát mondja a földön, ez az ima fejezze ki Mária iránti hódolatotokat.

Ebből értsétek meg igazán, hogy anyaszentegyházam miben állapítja meg Mária tiszteletét; megvallatja veletek Mária nagyságát: Mária az angyalok felett áll, mert hiszen az angyal maga is meghajolt előtte, mondván: *Üdvözlégység, Mária! Királynő!*

Úgy állítja elétek, mint azt, aki szep-lőtelen volt fogantatásától haláláig. Nincsen makula benne: malaszttal teljes: *Gratia plena! Immaculata!*

Mint Isten tetszésének tárgyát mutatja be nektek, mint az Istennel egyesült, hűséges szüzet: *Dominus tecum! Istennel egyesült!*

Mint a legkiváltságosabb teremtményt állítja elétek, mint azt aki áldott, s aki

minden jónak kiosztója: *Benedicta tu in mulieribus!*

Ráirányítja figyelmeteket méhének áldott gyümölcsére, s megmutatja, hogy Mária legnagyobb dicsősége Jézusa; dicsőségét Jézusából meríti; s mindazt a jót, melyet rátok kényszerít, Jézustól nyeri s az ő nevében juttatja el nektek: Jézus adományozója: *Et benedictus fructus ventris tui Jesus.*

Az anyaszentegyház megtanít arra, hogy az igazságban járjatok s mindent a rend fényében lássatok: megmutatja nektek az Urat, mint minden világgosság középpontját. S úgy mutatja be nektek Máriát, mint aki mindent tőle kap, mindent őrá vezet vissza, s lelkeitekbe önti mindazt, amit Tőle nyer számotokra.

Az „Üdvözlégy” második részében az anyaszentegyház szentnek szólíttatja meg Máriát:

Asszonyunk Mária, Istennek szent anyja!

Arra int, hogy mint közbenjárótoktól kérjétek segítségét: *imádkozzál éretünk; sőt, hallgass meg minket. Ora pro nobis.* Mária a közbenjárónk.

Szegény bűnösökért. Mária irgalmas: *peccatoribus.*

Nunc, most; fölfedi Mária azonnali készségét és segítségének hatékonyságát;

és a legmagasztosabb s legdöntőbb pillanatban: *et in hora mortis nostrae, és halálunk óráján.*

Úgy legyen: hit, bizalom, szeretet.

Ilyen ez a Máriát dicsőítő ima, mely lehetővé teszi, hogy a Szent Szűz gyakorolja veletek közbenjáró hatalmát s irgalmas szeretetét. S ez a dicséret arra is jó, hogy benne elismerjétek Istennek irántatok való szeretetét, s hogy állandóan szeretettel viszonzátok ezt a szeretetet. Egy jól elmondott „Üdvözlégy Mária” ilyen gyümölcsöket kell hogy teremjen bennetek. Így akartam: ez az ima el nem hagyja az emberek lelkét s ajkát anélkül, hogy az nekem dicsőségemre, nekik pedig hasznukra ne válnék: Mária mindenkor közbenjár értük s kegyelmeket nyer számukra.

Hitünk mozzanatai az „Üdvözlégyben”

ÜDVÖZLÉGY MÁRIA — Alázatosság.
Hiszünk az angyalok, az égi hírnökök
létezésében.

MALASZTTAL TELJES — Hiszünk a
kegyelem misztériumában, mely nél-
kül semmit sem tehetünk s amellyel
mindent megtehetünk örökéletünk
szempontjából.

AZ ÚR VAN TEVELED — Hisszük,
hogy a lélek egyesül Istenével, ha
megteszi azt, amit Isten tőle akar.

**ÁLDOTT VAGY TE AZ ASSZONYOK
KÖZÖTT** — Hiszünk Mária különle-
ges kiválóságában s abban, hogy Is-
ten őt választotta ki minden asszony
közül.

**ÉS ÁLDOTT A TE MÉHEDNEK GYÜ-
MÖLCSE: JÉZUS** — Hiszünk a Meg-
testesülés és Megváltás misztériumá-
ban.

**ASSZONYUNK MÁRIA, ISTENNEK
SZENT ANYJA** — Hiszünk Mária
szűzességében, anyaságában és szent-
ségében.

IMÁDKOZZÁL ÉRETTÜNK — Hiszünk
Mária közbenjárásában.

BŰNÖSÖKÉRT — Hiszünk az Isten ir-
galmasságában és a bűn rosszságá-
ban.

MOST — Hiszünk a mindenkori kegye-
lem hatékonyságában.

ÉS HALÁLUNK ÓRÁJÁN — Hiszünk
a halálban és a jövő életben.

ÚGY LEGYEN — Hiszünk a megdicső-
ült életben és az Istenbe való beol-
vadás tökéletességében.

Az „Üdvözlégység” és a Máriával egyesült élet

Összetoglalás

ÜDVÖZLÉGY MÁRIA. — Gondolattömörítés Mária közelében.

Jól megértettétek mindazt, amit a Máriával egyesült életben nyerhettek, ha az „Üdvözlégységet” jól imádkozzátok és főként, ha jól élitek? Amikor az angyallal együtt köszöntitek, s látjátok a szerény leányka alázatosságát, fegyelmezettségét, elmélyülését, amint az angyal imában leli, indítást nyertek majd ti is arra, hogy alázatosabbak, fegyelmezettebbek legyetek, becsukódjatok a földi hiúságok elől s a mennyek Királynőjének gyönyörűséges látványában gyönyörködjeteK . . .

MALASZTTAL TELJES. — Hűség a mindenkori kegyelem iránt.

Amikor azt mondjátok, hogy „ma-

laszttal teljes”, a kegyelemnek azt a teljét csodáljátok, mely Máriát betöltötte szeplőtelen fogantatásától kezdve. Dicsérték majd engem érte s látván azt a hűséget, amellyel Mária a kegyelemmel együttműködött, kéritek, hogy segítsen nektek, hogy hívek lehessetek s híven együttműködjetek minden sugalmazással; nem tudhatjátok, hogy egy kegyelemmel több, amellyel együttműködtetek, az örökkévalóságot nyerheti el számotokra s óriási hatással lehet egész környezetetekre. Legyetek tehát hívek Máriával és Máriában a jelen pillanat kegyelméhez; azután a következő s majd az azután következő pillanatok kegyelméhez is s így haladjatok hűségről hűségre tovább.

AZ ÚR VAN TEVELED. — Istennel való egyesülés; az isteni akarat teljesítése.

Amikor azt mondjátok, hogy „az Úr van teveled”, örülni fogtok annak a gondolatnak, hogy ha Máriát megtaláltátok, megtalálhattok engemet is; Máriában fogtok imádni s kéritek majd őt, hogy helyettetek is imádjon engem. Emlékeztek, úgy-e, hogy az Úr, aki „megelőzte” Máriát, vele maradt, azért,

mert a Szent Szűz mindig Isten akaratát cselekedte s csak azt cselekedte, ami kedves volt Isten előtt; s ti is azt akartátok majd cselekedni, ami Atyámnak s benne nekem is, tetszik.

ÁLDOTT VAGY TE AZ ASSZONYOK KÖZÖTT. — Működjünk együtt a nyert kegyelmekkel azért, hogy *egész* magatartásunkkal Istent áldjuk s dicsőítsük.

Az a kifejezés, hogy „áldott vagy”, Mária „Magnificat”-ját juttatja majd eszetekbe, amelyben ő maga mondta, hogy minden nemzet boldognak nevezi majd őt, mert az Úr nagy dolgokat cselekedett vele. Így fordít Mária mindent Isten dicsőségére.

Egyben megértitek majd, hogy milyen nagy tévedésben voltatok s hogy mily kevésbé értettétek s értékeltétek azokat a kegyelmeket, amelyeket születésetektől fogva nyertetek s mindazt az áldást, melyet irgalmas szeretetem árasztott rátok. Mindezt nem sokra becsültétek s így sem kegyelmem, sem áldásaim nem voltak gyümölcsözők bennetek. Gondoljátok meg, milyen nagy áldás az igaz Isten ismerete, a hit adománya, a

keresztségben nyert kegyelem állapota, az istengyermekség ténye, a szentségek fogadása, az a kiváltság, hogy Mária gyermekei lehettek, hogy a szentek egyességébe tartoztok, hogy dolgozhattok országom eljövételén, hozzájárulhattok a bűnösök megtérítéséhez s sok olyat cselekedhettek, ami fennmarad halálotok után, az örök életre. És mily nagy áldás, ha lelketekben fölcsendült hívó szavam s indítást nyertetek arra, hogy velem bensőségesebben egyesüljeteK, egészebben legyetek enyémeK, akár a világban élve, akár mint a szerzetesi életben nékem fölKent lelkek! Nem látjátok-e, hogy különösképen megáldott lelkek vagytok s nem érdemlem-e meg, hogy ezért méltóan dicsőítsetek? Ám itt is, ebben is, egyesüljeteK Máriával! Tanuljátok meg tőle, ki áldott az asszonyok között, hogy hogyan válhatnátok a legkevésbé méltatlanokká erre az adományomra s hogy hogyan feleljen meg viselkedeteK annak az isteni szeretetnek, melynek erejében az Úr választása rátok esett. Így azok, akik látnak, áldani és dicsérni fogják Istent; jobban szeretik s hívebben szolgálják majd az Urat. Minden legyen ahhoz az áldáshoz mért

bennetek, amit Istentől nyertetek s magatartástokon érződjék meg, hogy ennek az áldásnak hordozói vagytok. Égő buzgalommal hárítsatok minden dicsőséget Istenre s vigyázzatok, nehogy a drága adomány értékét veszítse bennetek.

ÉS ÁLDOTT A TE MÉHEDNEK GYÜMÖLCSE: JÉZUS. — Buzgalommal munkáljuk Jézusnak, az irgalmas szeretet Királyának uralmát és dicsőségét.

Áldott a te méhednek gyümölcse Jézus. Képzeljétek el, mit érezhetett Mária e szavak hallatára. Váljak mindinkább mindenben mindenetekké s minden kis rezdülésetek vonatkozzék reám. Minden fájdalom, öröm, vágy, kívánság, munka, szenvedés értem legyen. Közelebbről érintsen minden személyes dolgotoknál dicsőségem ügye s egyetlen törekvésetek az legyen, hogy én éljek lelketekben s felebarátaitok lelkében is. Ne álljatok meg önmagatoknál: jöjjetek hozzám. Lelketek bennem pihenjen meg szakadatlanul s abban a gondolatban örvendeztetek, hogy én, Jézus, minden jó szerzője, áldott vagyok s minden dicséretre érdemes.

Forrón kívánjátok dicsőségemet. Anyá-
tokkal, Máriával kérjétek, hogy a föld
kerekségén mindenütt áldjanak s is-
merjék el igazságban, hogy én va-
gyok az egyetemes Király. Csak dicső-
ségemért s uralmamért éljétek s mun-
kálkodjatok.

ASSZONYUNK MÁRIA, ISTENNEK
SZENT ANYJA. — Tegyük magun-
kévá Mária gondolatait, szavait, cse-
lekedeteit, hogy szentségének mása
legyünk. Működjünk együtt hivatásá-
val mindenütt s mindenkor.

Csodáljátok Máriában azoknak az
erényeknek összességét, amelyek min-
den szent fölé emelték. Ne feledjétek,
hogy a megszentülés lényege az, hogy
a lélek magáévá tegye Isten akaratát,
egyesüljön Istennel; gondoljatok arra,
hogy a mennyek országában az a leg-
nagyobb, aki a legalázatosabbá, legki-
sebbé tudott válni idelent s így tudta
szolgálni Istent mások képében s aki
ilyen értelemben cselekedett s tanított
másokat is.

Mária az életszentség tetőfoka; s azt
mondja nektek, hogy csak a szentek
dicsőítik Istent úgy, ahogy illik s esze-
tekbe juttatja az Írás szavait, mely sze-

rint: „Legyetek szentek, mert én, az Úr, a ti Istenetek szent vagyok” s eszettekbe juttatja azt is, amit én magam mondtam nektek: „Legyetek tökéletesek, mint ahogy mennyei Atyátok is tökéletes, ki fölkelti napját a jókra, rosszakra egyaránt. Tanuljatok tőlem, mert én szelíd vagyok és alázatos szívű. Szeressétek egymást, mint ahogy én szerettelek benneteket. Megszentültem az Igazságban, hogy ők is megszentüljenek az Igazságban.” Így Mária példája arra indít majd benneteket, hogy ti is az Úr kis szolgálójának valljátok magatokat s hogy minden esetben keresztény valótok szentségének megfelelően viselkedjete, mint akik meg vannak szentelve s azokban a keresztény erényekben élnek, melyre én tanítottalak benneteket és pedig hitben, reményben, szeretetben, a Szentlélek működésének erejében, ki megtermi gyümölcsét bennetek.

Gondolataitok, szavaitok, cselekedeteitek szentek legyenek, olyanok, mint Mária gondolatai, szavai s cselekedetei! Kérjétek ezt a szent Anyát, hogy ismétlje meg szentségét bennetek dicsőségemre s bennetek való örömömre.

Ha azt mondjátok, Istennek szent

Anyja, gondoljatok Mária alázatosságára s arra a hűségre, amellyel hivatásának megfelelt. Gondoljatok legbensőbb érzéseire, mikor Urát és Istenét viselte szíve alatt s hasson át benneteket az a tudat, hogy ti is ugyanazt az Istent viselitek szívetekben, amikor áldoztok, hogy a teljes Szentháromság lakozik bennetek s hogy a Szentlélek Úristen eleveníti meg életeteket. Ébresszétek föl hiteteket s lássátok, milyen kapcsolatban kell élnetek Istennel. Az istengyermekség ténye adja meg jellegeteket s ha az a megtisztelés érne, hogy Isten jegyesévé választana, vagy különösebben neki szentelt életre hívna, mérhetetlen alázattal és föltétel nélkül adjátok magatokat neki!

S tudjátok, hogy jóllehet nem Mária anyaságához mérhetően, mégis bizonyos értelemben a szellemi és lelki anyaságnak egy neme bizatott rátok is. Máriával és Máriában ti is segítetek nekem abban, hogy megszülessek a lelkekben s hogy életemmel éltessem őket. Termékenységtek lesz annak az áldozatnak a gyümölcse, mely Máriában az én áldozatommal egyesül. Mert halálom által nyerik el a lelkek az életet és titkaimba s szeretetembe vetett

nagyobb hitet kell nyernetek számukra. Mennyire méltatlan lett volna Isten anyjához, hogy hiúságokkal szórakozzék, vagy a Sátánnal lett volna bármi dolga! S méltatlan lenne ez Isten gyermekéhez, Mária gyermekéhez is, méltatlan a nekem szentelt lélekhez, aki hivatásból a lelki anyaságra, az apostolkodásra választatott. Éljetek hivatásoknak megfelelően mindenkor és mindenütt.

IMÁDKOZZÁL ÉRETTÜNK. — Egyesüljünk Mária imájával.

Imádkozzál érettünk. Életetek legyen állandó ima, lelketek szüntelenül egyesüljön Istennel s életetek kifejezője a „Miatyánk” legyen: mindent dicsőségre cselekedjete az ég és föld szentjeinek egyességében! Mindenestül egyesüljete az egyház nagy imájával, isteni áldozatommal, melyben Istent imádom s elégtételül ajánlom föl magamat s így kiáltok: „bocsánat, köszönöm!” A ti nevetekben szeretek, én kötök őszszena benneteket az Atyával; s mindezt Máriáért. Egyesüljete hát Mária imájával. Benneték minden ima legyen, dicséret legyen, mely áldásomat vonja le rátok!

BŰNÖSÖKÉRT. — Tökéletes megértés,
alázat, hála az irgalmas szeretet iránt.

Bűnösökért. Maradjatok meg ebben az alázatos, de bizakodó lelkiállapotban, gondoljatok az irgalmas szeretetre, melynek tárgyai vagytok, meneküljétek Máriához, hogy elnyerjétek magatoknak és lelketek számára jótéteményeit; Mária a bűnösök menedéke; vele, benne legyetek alázatosak és irgalmas szívűek; végtelen hálával gondoljatok mennyei Atyátokra, ki a Megváltót adta néktek. Higgyetek irgalmas szeretetemben. Tiszteljétek a kereszten és szent Ostyában, ám fogadjátok el törvényemet az evangéliumban. Legyetek minden szerencsétlen lélek menedéke. Tudván azt, hogy mik vagytok s mik lennétek kegyelmem nélkül, tudván, hogy mit érdemelnétek, ne higgyétek, hogy jogtalan sérelem érhet benneteket; inkább alázkodjatok meg mindjobban s gondoljátok meg, hogy még mindig többetek van, mint amennyi megillet egy „bűnöst”, főleg ha arra gondoltok, hogy mit jelentenek szenvedéseitek, megalázásaitok mindahhoz képest, amit én szeretetből viseltem el értetek. Így érzett Mária is az emberi

esendőség láttán s megértette, hogy a kegyelem nélkül ő maga is a bűn szörnyűségének áldozatává válhatott volna.

Alázatosak legyetek s higgyetek irgalmas szeretetemben! Álljatok az utolsó helyre. Hálával, irgalmas szeretettel adózzatok a kitartás és megértés kegyelméért, melyet elnyertetek.

MOST. — Élünk a jelenben Isten akaratának.

Most. Máriával és Máriában éljétek a jelen pillanat kegyelméből; mindig nyitottak legyetek befogadására, mindig készek arra, hogy kérjétek s hogy megnyerjétek a lelkek számára. Úgy cselekedjétek, hogy ha bármely pillanatban lelketekbe nézek, megtaláljam benne azt, amit keresek. Mert nem arról van szó a földön, hogy rendkívüli dolgokat cselekedjétek, hanem hogy egyszerűen megtegyétek azt, amit menyeyi Atyátok akar...

Kérjétek gyakran Mária által, hogy meg tudjatok felelni terveimnek, szeretetemnek, „most”, ebben a pillanatban... s el ne halasszátok, s ne késleltessétek egy pillanattal sem megismert akaratom teljesítését, de ne is

előzzétek meg elhamarkodottan kegyelmemet. Legyetek teljesen és egyszerűen olyanok, amilyeneknek akarlak benneteket. Isteni akaratomat élte a jelenben Mária. Éljétek a jelent ti is kedves Anyáttal együtt, hogy így már a földön megkezdjétek örökkévalóság-tokat.

ÉS HALÁLUNK ÓRÁJÁN.— Utolsó lehelletünk felajánlása; imádkozzunk Máriával a haldoklókért.

És halálunk óráján. Mint ahogy Máriával éltetek, úgy ajánljátok föl nekem Máriával utolsó lehelleteteket: az is szereteteteknek kifejezése legyen. De ne feledjétek: annak, aki szeretetből akar meghalni, szeretetből kell élnie is. Az életben lesztek hajlamossá arra, amit utolsó pillanatotokban akarnátok s jól-lehet a végső kitartás kegyelme ingyenes adomány, én szívesen viszonzom annak a léleknek vágyát és bizalmát, aki mindent megtett, hogy abban a pillanatban megnyerje jóindulatomat. Mint anyaszentegyházam tagjai, egészítsétek ki, amit sok lélek, aki most előttem megjelenni készül meg nem tehetett önmaga...

Imádkozzatok Máriával mindazokért, akik ma meg fognak halni. Imádkozzatok minden emberért, hogy kegyes legyenek hozzájuk, amikor megjelennek előttem: érezzék meg irgalmas szeretetemet s értsék meg, hogy ez a szeretet mi mindent tett értük s hogy nekik mit kellett volna tenniük ahhoz, hogy utolsó pillanatukat őszinte bánatban, hálában, határtalan szeretetben töltsék s hogy megtaláljam bennük a szeretetnek azt a mélységét, amelyet hiába kerestem szívükben életük folyamán. Gondoljatok gyakran a halálra s Máriával s Máriában úgy cselekedjétek, ahogyan cselekedni szeretnétek értem akkor, amikor meglep a halál.

ÚGY LEGYEN. — Élő igenlés legyetek a dicséretben és Mária imájában; mindig azt tegyétek, amit Jézus mond nektek.

Úgy legyen. Életetek folytonos „Amen” legyen, élő „igen” a dicséret s Mária imája nyomán: amen mindenre, ami van, mindenre, amit anyátok kér nektek, gyermekeinek. Mária mindig belesímult az Atya akaratába: minden szándékomra, tervemre teljes *fiat*-tal

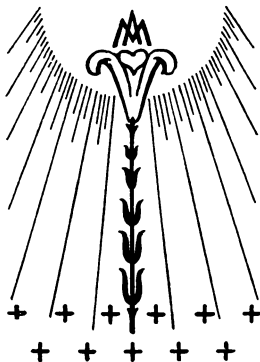
felelt. Ez legyen a ti lelketek belső magatartása is; csak azért éltek a földön: hogy megkezdjétek azt, amit az örökéletben kell folytatnotok mindörökké. Élő „Amen” legyetek. Mária „Amenje”. Mindig igennel feleljetek nekem mindarra, amit ez az áldott anya szeretetében mond nekem. Igent mondjatok dicséretére, igent imájára: mint ahogy a pólyás engedi, hogy anyja vigye s ő csak néz, mosolyog, gügyög anélkül, hogy értené anyját; ti is így cselekedjétek Máriával. Ériétek be azzal, hogy szeret benneteket s egyesülni kíván minden lélekkel, akit isteni terveim szerint magában visel. Legyetek egyek Máriával, sohase szakadjatok el Anyátoctól az én dicsőségemre s terveim kedvéért.

Mondjátok mindig azt, hogy „Amen” Mária dicsérete és imája után. S mindig azt tegyétek, amit Jézus fog mondani nektek.

*

Boldog lélek, aki életéből csillagkoronát fon Anyjának homloka köré s aki mindig vele él az „Üdvözlégy Máriában”. Összehasonlíthatatlanul többet

ér, ha élitek, mint ha elmondjátok ezt az imát; de már a szó is megdicsőíti Máriát, már az elmondott ima is az alázatosság cselekedete s kegyelmet szerez lelketeknek az örökkévalóságra.

Tartalomjegyzék

Mária élete Isten akaratába kapcsol	7
Jézus életével egyesít bennünket	10
A Máriában kialakult lelkiség előnyei	12
Hogyan érzük el azt, hogy Máriában öltön formát a lelkünk? — — —	14
Akadályok — — — — —	14

AVE MARIA

Üdvözöllek, Mária — — — — —	17
-----------------------------	----

MALASZTTAL TELJES

A kegyelmek gazdagsága Máriában —	18
Isten akaratára szerint minden kegye- lemben Márián át részesülünk —	19
Mi a kegyelem? — — — — —	22
A kegyelemhez való hűség — — —	23

AZ ÚR VAN TEVELED

Mária, kivel Isten mindig közölte akaratát, mindig az Úr kedvére cselekedett — — — — —	27
Mária mindig Jézussal egyesít ben- nünket — — — — —	28
Mária alázatossága — — — — —	31

Jézus rabszolga alakját öltötte föl. Nagy tisztetség Mária rabszolgájá- nak lenni — — — — —	33
Szeretetből Mária rabszolgájává lenni	35
Milyen legyen az, aki szeretetből Mária rabszolgája — — — — —	38
Mária rabszolgáinak kiváltságai. A büntől való szabadulás — — — — —	39
Az emberi gőg és a kísértés tartják távol a lelket ettől az állapottól és ettől a névtől — — — — —	42

*ALDOTT VAGY AZ ASSZONYOK
KÖZÖTT*

Mária áldott — — — — —	45
Az áldás a termékenység forrása —	47
Örüljünk az áldásnak, melyben Mária részesült — — — — —	48
Kívánjuk, hogy ha lehetséges lenne, Mária gazdagodjék Isten áldásában	50

*ALDOTT A TE MÉHEDNEK GYÜMÖLCSE,
JÉZUS*

Mi az igazi alázatosság? — — — — —	53
Mária és a Szentlélek isteni gyümöl- cse: Jézus — — — — —	55
Áldjuk Jézust mindenért, amit tesz vagy megenged — — — — —	56
Miért kell áldanunk Mária Jézusát?	58
Mária szíve megremeg, ha hallja, hogy dicsőítik Jézust — — — — —	61

ASSZONYUNK, SZÜZ MÁRIA

Mária szentsége Isten szentségét sugározza vissza — — — — —	64
A választottak minden életszentsége megvan Máriában — — — — —	66
Gazdagítsuk magunkat a szentek egységének kincseivel — — —	68
Öltözzetek Mária szentségébe, szentüljetez meg Mária által — — —	70

ISTENNEK SZENT ANYJA

Mária dicsősége — — — — —	73
Mária isteni anyasága... titok, melyre mindig emlékeztet — — — —	74
Hogyan hat a lélekre az Istenanya címe? Mária fölmagasztosítása —	76
Jézus csodálatos megsemmisülése — az üdvösség kegyelme — — — —	78
Legyünk Mária gyermekévé, váljunk olyanná, amilyen Mária gyermeke volt — — — — —	81
Az ellentét: Mária, Istennek szent Anyja. Mária az én anyám. Mit adott értetek Mária — — — — —	82
Mária lelkiállapota a kegyelem elleni tusakodás és a lelkek gyengeségének láttán — — — — —	84
Mária istenanyai hatalma — — — — —	86
Az őrangyal — — — — —	88
Az istenanyaság dicsősége csak növeli Mária alázatosságát — — — — —	89

IMÁDKOZZAL ÉRETTÜNK

Az ima, Mária magatartása Isten előtt	92
Milyen legyen a lélek, mikor imádkozik — — — — —	94
Imádkozzunk testvéreinkkel egyesülten — — — — —	96
Imádkozzunk Mária által — — — —	98
Tévedés azt hinni, hogy megkerülhetjük Máriát — — — — —	101

BŰNÖSÖKÉRT

A bűn. A bűn szégyene — — — —	105
A bűnös megalázkodása — — — —	108
A bűn ziláltsága — — — — —	110
Az igazi alázat — — — — —	112
Mária a bűntől való irtózással együtt az igazi alázatosságot is megszerzi	114
Mária, bűnösök menedéke — — —	115
Milyen csodákat tesz Mária, hogy megnyerje a bűnös szívét — — —	117
Az Üdvözlégy Mária nagy tanúsága. Lelkiismeretvizsgálatunkat végezzük Mária tükrében — — — — —	120

MOST

Segélykérés a pillanat bajában — —	123
A jelen pillanat — — — — —	124
Sem a múltban, sem a jövőben: csak a jelenben van az, amit Isten a lélek számára akar — — — —	125
Mária szép egyszerűsége — — — —	127

Az Üdvözlégý kincsei — — — — —	129
Éljünk Mária által a jelen pillanában — — — — —	130

ÉS HALÁLUNK ÓRAJÁN

Fordítsuk magunk felé Mária oltalmát halálunk pillanatában — — —	133
Máriát bírni nagy jótétemény — —	135
A Máriának szentelt lelkek kiváltásai — — — — —	137
A bölcs előrelátás — — — — —	138
Teljes egyesülés Máriával halálunk pillanatában — — — — —	138
A halál a hit fényében. A halál, ha Máriát nézzük — — — — —	142
Mária megédesíti a tisztítótüzet — —	145

AMEN

Belekapcsolódásunk minden imába, mely Máriát dicsóíti s melyet Mária mond értünk — — — — —	146
--	-----

* * *

Mária nevei — — — — —	151
Hitünk mozzanatai az Üdvözlégýben	154

AZ ÜDVÖZLÉGY ÉS A MÁRIÁVAL EGYESÜLT ÉLET

Összefoglalás — — — — —	156
-------------------------	-----

LELKI KULTÚRA KÖNYVEI

8.

DR. ZIEGLER ADOLF

AZ EUCHARISZTIA AZ EGYHÁZ EGYSÉGÉNEK A SZENTSÉGE

150 oldal, ára 1.40 P.

9.

A LÉLEK ERŐSEBB

HARANGI LÁSZLÓ NAPLÓJA

90 oldal, ára —.90 P.

10.

DR. PETRŐ JÓZSEF

EUCHARISZTIKUS GYERMEKNEVELÉS

III. kiadás, 124 oldal, ára 60 fill.

11.

SCHRIJVERS-GERELY

ÖNÁTADÁS

304 oldal, ára 2.— P.

12.

CH. POLLOI-SZIRMAI

ÉLJÜNK MÁRIÁVAL

175 oldal, ára 1.50 pengő

